

Hifa-Ro

INFO

2006
anul IV évf.
nr. 14 szám
Trimestrul II negyedév

Segítség Mindenkinnek - Ajutor pentru Toți

A Hifa-România Segítség Mindenkinnek Egyesület negyedévi ingyenes hírlapja - Ziarul trimestrial gratuit al Asociației Hifa-România Ajutor pentru Toți

Áhítva vártak engem / M-au așteptat cu dor

„Áhítva vártak engem, mint az esőt, szájukat epedve látották, mint a tavaszi záporra. / Ha rájuk mosolyogtam, el sem hitték, és arcom ragyogása nem maradt hatás nélkül.” Jób 29,23-24

Végre véget értek a téli hosszú napok! Amilyen sóhajtvá vártuk, éppen olyan örömmel mondjuk el. Végre ki tudunk „menni” a szabadba, friss levegőt szívni, gyönyörködhetünk a csodálatos természetben, még a szorgalmas kis hangyában is, kinek szorgalma arra sarkall, hogy mi is megmozduljunk téli egyhangú hibernálásunkból.

Ahogy Isten gondoskodik a tavaszi esőről - ami aranyat ér - úgy gondoskodik arról is, hogy öröm költözzön szívünkbe. Amikor látjuk Isten csodálatosan pazar bőkezűségét a természetben hisszük, hogy számunkra még csodálatosabb dolgokat akar adni, bőkezűen. Nyissuk ki hát tarsolyunkat, és hittel fogadjuk el ajándékait.

Azért adta a természet csodáit, hogy gyönyörködjünk bennük: a zöld mezőkben, a virágzó fákban, illatos virágokban, a csobogó patakokban, avagy a madarak dalolásában. Ha tudunk figyelni ezekre a csodákra, a mi hangulatunk is tavasziasan bővelkedővé válhat. Ne engedjük meg magunknak, hogy a napi gondok, betegségek szomorúvá tegyenek minket. Ne engedjük meg magunknak, hogy betegesen magunk körül forogjunk.

Az Úr életet akar adni nekünk, bővelkedő életet. Mind, ahogy a természetet ellátja, úgy akar rólunk is gondoskodni.

Lehet, hogy most sok sorstársam fölkapja a fejét, és azt mondja: Elég! Hát nem tudja ez az ember, aki most éppen írja e sorokat, hogy kiknek írja? Nincs ő is tolókcsohhoz „láncolva”? De igen, én is tolókcsohban ülök, jötevőimre szorulok, stb. De nem engedem, hogy úgy ne „fusson” el mellettem a tavasz, hogy észre se vegyem szépségeit. Rajtam múlik. Áll vagy bukik. Döntésemtől függ.

Isten életet akar adni mindenkinnek! Bővelkedő életet. Engedjük, hogy kiöntse ránk tavaszi záporát. Ne bújjunk „esőköpenyünk” alá, azzal a megjegyzéssel: Hagyjál már!

„Ha rájuk mosolyogtam el sem hitték, és arcom ragyogása nem maradt hatás nélkül”

Isten azt akarja, hogy legyünk gyermekei. Meg akar örveztetni. Fel akar vidítani az által, hogy másokat vidítunk, s eközben mi is felvidulunk. Sokszor egyetlen mosoly elég ahhoz, hogy jó hangulat alakuljon ki körülöttünk. Legalább ezt tegyük meg. Kezddhetjük az otthonunkban. Azt mondod: Nem könnyű. Lehet, de megéri.

Döbentsük meg az embereket, hogy mozgássérülteként is lehet mosoly az arcunkon.

„M-au așteptat cu dor cum aștepți ploaia, și-au deschis gurile cu sete precum în așteptarea ploii de primăvară. / Dacă le-am surâs, nu m-au crezut, și strălucirea chipului meu nu a rămas fără efect.” Iov:29,23-24 szorgalmas

Cu câtă nerăbdare am așteptat, cu atâta bucurie spunem acum că în sfârșit s-au terminat zilele lungi de iarnă. În sfârșit putem ieși afară, putem respira aer proaspăt, putem admira minunata natură, chiar și furnica cea harnică. Hărnicia ei ne îndeamnă și pe noi să ieșim din hibernarea cea monotonă.

Precum Dumnezeu, are grijă de ploaia de primăvară – care este ca aurul – așa se ngrijește ca inimile noastre să se umple de bucurie. Când vedem dărnicia nelimitată a lui Dumnezeu față de natură, credem că nouă ar vrea să ne dea lucruri și mai minunate. Să ne deschidem deci inimile și să acceptăm cu credință darurile Lui.

A creat minunățiile naturii ca să le admirăm. Să admirăm câmpiile verzi, copacii înfloriți, florile parfumate, pâraiele cristaline sau cântecul păsărilor. Dacă ne putem concentra asupra acestor minunății și starea noastră de spirit va deveni primăvăratecă. Să nu permitem ca problemele zilnice, bolile să ne întristeze. Să nu ne permitem ca să ne învărtim bolnăvicioși în loc.

Domnul vrea să ne dea viață, o viață îndestulată. Cum îngrijește natura, așa vrea să aibă grijă și de noi.

S-ar putea că acum mulți dintre semenii mei își ridică capul și spun: Destul! Oare cel care scrie aceste rânduri nu știe cui se adresează? Nu este și el legat de scaunul cu rotile? Ba da, și eu stau în scaunul cu rotile, am nevoie de binefăcătorii mei, etc. Dar nu permit ca primăvara să „fugă” pe lângă mine fără să-i observ frumusețile. Totul depinde de mine, de hotărârea mea.

Dumnezeu vrea să le dea viață tuturor! Viață îndestulătoare. Să-i permitem să reverse asupra noastră ploaia de primăvară. Să nu ne ascundem sub „pelerinele” noastre spunând: Lasă-mă!

„Dacă le-am zâmbit, nici nu m-au crezut, și strălucirea chipului meu nu a rămas fără efect.”

Domnul vrea să-i fim slujitori, să fim copiii Lui. Vrea să ne facă bucurioși. Vrea să-i înveselim pe alții și în acest timp să ne înveselim și noi. De multe ori este de ajuns un singur zâmbet pentru ca în jurul nostru să se creeze o bună dispoziție.

Cel puțin atât să facem. Să începem în căminul nostru. Spui: Nu e ușor. Se poate, dar merită. Să-i uimim pe oameni că și așa, fiind persoane cu dizabilități putem avea zâmbet pe față.

Lássák meg az Úrhoz tartozásunkat abból, hogy szeretet van bennünk. Szeressünk, hogy szerethessenek.

„Kértem Istentől, hogy fogyatékos gyermekem legyen egészséges, de Ő azt mondta: nem.

Azt mondta, hogy a lelke egészséges, a teste csak átmenet.” (verstöredék)

Kívánom magunknak, hogy legyünk lélekben egészségesek, s hittel éljük meg mindennapjainkat, és ezáltal Jézus Krisztusban elnyerhessük a koronát. Az élet koronáját!

„Talán életed beszűkült, öregséged vagy betegséged miatt? Újra és újra falakba ütközöl? Élni és munkálkodni szeretnél. Öröme éhez. Ehelyett úgy tűnik, mintha már a halottak közé számítanának. De az élő Isten, aki Jézust a halálból feltámasztotta, azt akarja, hogy teremtményei - és elsősorban gyermekei - étellel és örömmel telítettek legyenek. Nála keresd ezt az életet, és ne a gyógyulásban vagy új munkában. Akkor maradandó, örömteljes életre találsz, melyet semmi sem tud bedámyékolni. Isten ezért hozott ki a csupán emberi örömökkal és kedvtelésekkel teljes életből. Ő igazi étellel akar megajándékozni téged. Higgy Neki!” M. Basile Schlink

Fehér Árpád, 2006. május

Să vadă că aparținem Domnului pentru că avem iubire în noi. Să iubim ca să putem fi iubiți!

„L-am rugat pe Dumnezeu ca copilul meu cu dizabilități să devină sănătos, dar El a spus: nu. A spus că sufletul lui este sănătos, trupul fiind doar trecător.” (fragment de poezie)

Ne doresc nouă să fim sănătoși sufletește, să ne trăim zilele cu credință și prin Isus Hristos să câștigăm coroana. Coroana vieții!

„Poate viața ta s-a strâmbat din cauza bătrâneții sau a bolii”? Mereu te lovești de ziduri? Ți se pare că te consideră mort. Dar Dumnezeu care l-a înviat pe Isus din morți vrea ca creaturile Lui – în special copiii – să fie pline de viață și de bucurie. La El să cauți această viață. Și nu în vindecare sau în muncă nouă. Atunci vei avea parte de o viață trainică, bucurioasă pe care nimic n-o poate umbri. Pentru aceasta te-a scos Dumnezeu din mijlocul unei vieți pline numai de bucurii și plăceri omenesti. El vrea să-ți dăruiască o viață adevărată. Ai încredere în El! M. Basile Schlink

Fehér Árpád, mai 2006
Traducere Györfi Júlia

Életem kálváriája / Calvarul vieții mele IX.

(folytatás az előző számból)

A formások megvoltak, a testvérem mehetett haza. A szobám a második emeleten volt, most már csak az hiányzott, hogy ne működjön a lift, gondoltam magamban, mert itt fogok aludni a padon, a földszinten, már annyi erőm sem volt, hogy az egyenes folyósón végig menjek. Örömmre a lift működött. Felértem a szobámba, egy 18 ágyas szoba volt. Csak egy pár tanuló volt elszállásolva még rajtam kívül. Hullá fāradtan zuhantam le egy fehér vaságyba, és alig 5 perc múlva már aludtam is, mint a bunda, ruhástól. Nem telt el egy óra, és egy hölgy rángat, próbál ébreszteni:

- Felkelni! Le kell menni a tantermekbe, és a hálósobákat zárják be. Senki sem szabad fent maradjon, mert ha az ügyeletes tanár elkap valakit a hálóban, az én fizetésem bánja meg - mondta nekem.

- Sajnálom, de én most egy pár órája érkeztem, és nincs erőm, hogy lemenjek.

- Itt nincs pardon!

- Na jó, vegyen fel az ölébe és vigyen le, nem bánom, de én mozdulni sem tudok. Erre becsapta az ajtót, valami olyasmit kiabálva, hogy megy, és jelenti a szolgálatos tanárnak, majd ő a fűlemeltől fogva rángat ki az ágyból.

Még csak az hiányzik, fejbe verem a bottal, gondoltam magamban, és egy perc után máris aludtam tovább. Nem tudom, mennyi idő telhetett el, de arra ébredtem, hogy valaki úgy ordít, mint egy bölény az állatkertben, annyira megijedtem, hogy egyenesen üllőpozícióba egyenesedtem fel, ami nagy teljesítmény volt a számomra, hiszen azelőtt is csak nagy nehezen tudtam ilyesmit tenni.

- Mi van, a fiatal úr nem ért a jó szóból? Le kell menni mindenkinek, itt rend van, reggel 7-kor reggeli, 13-tól 15-ig ebéd, este 21-kor villanyoltás. Már kellene tudja, hiszen nem az első internátusban van!

- Én értek mindent, csak engem nem értenek meg, hogy nekem úgy fáj mindenem, hogy meg sem tudok mozdulni.

- Hát akkor megyek és jelentem az igazgatónak - mondta.

- Menjen nyugodtan, és csak említse neki a nevem, biztos tudja kiról van szó.

- Szóval te vagy az, aki felbosszantottad az igazgatót? Hülye kapusnak

(continuare din numărul anterior)

Formalitățile erau gata, sora mea se putea întoarce acasă. Camera mea se afla la etajul doi, așa că îmi lipsea numai, să nu funcționeze liftul, mă gândeam în sinea mea, pentru că apucam să dorm acolo jos la parter pe o bancă, nemaiaivând putere nici pentru a străbate coridorul. Spre bucuria mea, liftul funcționa.

Am ajuns în cameră unde erau 18 paturi. În afară de mine erau cazați doar câțiva elevi. Mort de oboseală m-am prăbușit într-un pat de fier, iar peste cinci minute am și adormit așa cum eram, îmbrăcat. Nu a trecut nici o oră, când o femeie a început să mă scuture încercând să mă trezească:

- Trezirea! Trebuie să cobori în clasă, pentru că camerele vor fi închise. Nimeni nu are voie să rămână în cameră pentru că, dacă profesorul responsabil găsește pe cineva în cameră, salariul meu va suporta - îmi spunea ea.

- Îmi pare rău, dar eu tocmai am sosit și nu mai am putere să cobor.

- Aici nu există pardon!

- Bine, atunci duceți-mă jos în brațe, întrucât eu nu pot nici să mă mișc. Atunci ea a plecat trântind ușa, amenințându-mă că va raporta profesorului, care apoi va veni și mă va scoate din pat prins de ureche.

Numai asta îmi lipsește, pentru că îi dau în cap cu cârja - îmi spuneam în gând, și în momentul următor am și adormit.

Nu știu cât timp a trecut, dar odată m-am trezit că cineva urlă ca și cum ar fi un animal din grădina zoologică. M-am speriat atât de tare încât m-am ridicat dintr-o singură mișcare, cea ce era o performanță pentru mine, înainte ne putând face această mișcare decât foarte greu.

- Ce se întâmplă, tinere, nu-nțelegi din cuvântul frumos? Toată lumea trebuie să coboare, aici există o disciplină, dimineața la ora 7 micul dejun, între orele 13-15 prânzul, iar seara la ora 21 este stîngerea. Ar trebui deja să cunoașteți regulamentul, întrucât nu vă aflați pentru prima oară în internat!

- Eu înțeleg totul, însă pe mine nu mă înțelege nimeni, că am dureri atât de mari încât nu pot să mă mișc.

- Atunci mă duc și raportez directorului - mi-a spus.

- Mergeți liniștit și spuneți numele meu, că mă știu dl. Director!

nevezted, hát akkor neked véged, ha megmondom neki, miket művelsz itt velünk. Szerencsémre az igazgató már meg volt nyugodva, és nekem adott igazat, és így megmentődtem. Az egész napot végigaludtam. Estefelé ébredtem, megint valami kiabálásra, érkezett még egy pár tanuló, kicsit berúgva, és nagyon jó volt a kedvük.

Másnap reggel lépcsőn kellett lemenjek, mert a lift beragadt. És csak most jött a meglepetés, mikor kimentünk az épületből, ott még volt öt lépcsőfok, karfa nélkül, de ahhoz hogy bejussak az ebédlőbe, még fel kellett mászni 9 lépcsőfokot, és itt sem volt karfa. Istenem én ezt mindennap, hogy mászom meg háttal, mert csak úgy tudtam jámi ilyen lépcsőkön. Panaszkodtam is a szolgálatos tanármak, de ez még jobban elrontotta a kedvetem mondván, hogy ez semmi, mert a túlsó épületben sokkal magasabbak, és szűkebbek a lépcsők, és majd oda fogok jámi órákra egyszer lent, máskor fent. Annyira elkésztő volt, amit hallottam, hogy először azt gondoltam, hogy csak ugrat, hiszen nem is tudja milyen osztályban leszek, hiszen még én sem tudom. Röviden ez volt az első napom a fénys Nagyváradon.

Az étterem egy nagy hatalmas terem volt, 80 asztallal, mindegyiknél négy szék. A vacsora egy kis tejbegríz volt két karika szalámi, és egy csésze tea. Hát én ezzel az étellel nem fogok tudni annyi lépcsőt fel-lemászni gondoltam magamban. Az igazgató is velünk vacsorázott, minden soron végig ment, bemutatkozott, és ismertette mindenkivel a belső rendet. Panaszkodtam is neki, hogy ezzel a kajával nem lehet lépcsőket mászkálni, mire az volt a válasz, hogy semmi baj pajtikám, vagy megszokod az ételt, meg a rendet, vagy le is út, fel is út.

Morgolódtam is magamban, és mire felértem a szobámba, már éhes is voltam. A szobatársaim már éppen pótolták a hiányos vacsorát az otthoni csomagból, füstölt kolbászt meg mindenféle jó falatokat ettek. Az este ismerkedéssel, evéssel és pialással telt el. Reggel 6-kor volt az ébresztő, kimentünk a fürdőbe megmosdani, ahol még melegvíz is volt. Mindenki magával kellett vige az iratait, ma beosztanak mindenkit az osztályába. Hamar ment minden, nem volt sok időnk, 10 perc és ki kellett menni, mert jött egy másik csoport éhez. Ezután mindenki várt a kiskocka udvaron, amíg jöttek a tanárok, és név szerint mindenkit szólítva az osztályfőnök elvezetett abba az osztályba, ahova be voltak osztva. Én egy régi épületbe, a 3-ik emeletre kerültem, sokkal rosszabb, mint az, amelyikben aludtam, nagy és keskeny lépcsőfokokkal. Valahogy felmásztam, többszörös pihenéssel, aztán onnan legyalogoltam még 50 métert. A többi osztálytársam már rég bent volt az osztályban, megkezdtek az órát is az oszival, engem pedig jól megszidott, hogy mi-ért nem jöttem együtt a többiekkel.

- Igen, válaszoltam én, csak a többiek könnyebben mozognak, mint én, és mert senkinek sincs kemény, nehéz protézis felköve a lábaira, mint nekem.

A bemutatkozás megvolt, ezután kiderült, hogy nem is ebbe az osztályba kell jönnöm, hiszen én a liceumba kell menjek, és nem szaksuliba. Az osztályfőnök erőltette, hogy ott van a doszárom, tehát oda tarozom. Nem vagyok csecsemő, -mondtam, és kifordultam az ajtón, -megyek az igazgató úrhoz. Majdnem velünk szemben volt az irodája, nem kellett sokat menjek. A cimbora nem fogadott valami jókedvvel, de nem volt kiút, elmagyaráztam, itt valami tévedés van, mert én az elektrotechnika, tv-rádió szakra vagyok beosztva liceumba, semmi közöm a szaksulihoz.

Átnézte az akta csomót, és kiderült, hogy nekem van igazam, első emelet 6-os ajtó az új épületben, gyertünk. Na, Anti, -gondoltam magamban, -szedd össze a megmaradt erődet, ami már rég elfogyott, -elindultunk. Megátkoztam azt a napot is, mikor születtem, oly fáradtan érkeztem a kijelölt osztályba, hogy még beszélni sem tudtam. Ennyi lépcsőmászás után, csupa víz voltam. Megismertem az igazi osztályfőnökömet, aki egy nagyon kedves tanárom volt, megtörölte a homlokomat és intette, hogy ne mondjak semmit, csak pihenjek. Remek nő vagy szöske, gondoltam magamban, 20 perc után visszajött a

- Deci tu ești cel care l-a înfuriat pe dl. director? L-ai făcut portar idiot, să știi că s-a terminat cu tine dacă îi spun ce anume faci tu aici cu noi.

Spre norocul meu dl. Director era deja liniștit și mi-a dat dreptate, și așa am scăpat. Am dormit toată ziua. Spre seară m-am trezit, iarăși pe o gălăgie, când sosiseră câțiva elevi care erau într-o stare mai veselă datorită alcoolului pe care l-au consumat.

A doua zi trebuia să cobor pe scări, întrucât liftul era blocat. Când am ieșit din clădire am avut surpriza să constat că mai există încă cinci trepte fără balustradă, și ca să ajung în sala de mese, trebuia să urc încă nouă trepte nici aici neîntind balustradă.

- Doamne, cum am să urc eu aceste trepte în fiecare zi cu spatele, întrucât doar așa reușeam să urc asemenea scări. M-am și plâns profesorului, care mi-a stricat și mai mult cheful, spunându-mi că asta nu e nimic pe lângă scările mari și înguste din clădirea alăturată unde va trebui să umblu la ore, când la parter, când la etaj. Eram atât de trist și necăjit de cele auzite, dar inițial m-am gândit că poate încercă doar să mă păcălească, întrucât nu avea de unde să știe în ce clasă voi fi, deoarece încă nici eu nu știam.

Pe scurt aceasta a fost prima mea zi la Oradea. Sala de mese era o sală mare cu 80 de mese cu 4 scaune la fiecare masă. Cina consta din gris cu lapte, două felii de salam, o ceașcă cu ceai. Mă gândeam, că eu cu asemenea mâncare nu voi avea puterea de a urca aceste scări. Directorul școlii a luat masa împreună cu noi, a trecut pe la fiecare rând, s-a prezentat și ne-a făcut cunoscut regulamentul interior. Am început să mă plâng de calitatea hranei, spunându-i că cu asemenea mâncare nu se pot urca scări, la care răspunsul a fost – nu-i nimic flăcăule, ori te obișnuiești cu mâncare și regulamentul, ori pleci. Mă enervam în gând, iar până când am ajuns sus în cameră, deja îmi era foame.

În cameră colegii mei tocmai își întregeau cina cu cârnați afumați și alte bucate gustoase din pachetele aduse de acasă. Seara a trecut cu o petrecere pentru a face cunoștință cu ceilalți.

Dimineața ne-am trezit la ora 6, am ieșit în baie unde am găsit și apă caldă. Azi toată lumea trebuia să-și prezinte actele, și eram împărțiți în clase. Împărțirea a decurs repede, nu aveam mult timp, în zece minute trebuia să ieșim întrucât venea un alt grup de înfometați. Cu toții așteptam într-o curte pătrată, mică până când au venit profesorii și strigând pe fiecare pe nume, diriginții ne-au condus în clasele unde eram repartizați. Eu am ajuns într-o clădire veche la etajul trei, în condiții mult mai rele decât eram acolo unde dormeam, o clădire cu scări mari și înguste. Am reușit cumva să urc în mai multe reprize de odihnă, după care am mai mers vreo 50 m. Colegii mei erau deja în clasă cu diriginta, începuseră deja ora, iar pe mine m-a certat că de ce nu am venit odată cu ceilalți.

- Da, am răspuns eu, - ceilalți se pot mișca mai bine decât mine, și nici unul dintre ei nu au o proteză atât de grea ca a mea.

S-au făcut prezentările, după care ne-am dat seama că nu în această clasă trebuia să vin, întrucât eu trebuia să fiu la liceu și nu la școala profesională. Dirigintele insista cum că acolo am dosarul, deci acolo aparțin. M-am enervat spunând că nu sunt un bebeluș, am ieșit pe ușă să mă duc la directorul școlii. Biroul era aproape vizavi de noi, așa că nu trebuia să mă duc departe. Dl. Director nu m-a primit cu prea mare bucurie dar nu avea de ales, i-am explicat că eu sunt repartizat la liceu profil electronică, ca depanator radio-tv, și nu am nimic de a face cu școala profesională.

A parcurs actele din dosar după care a admis că eu aveam dreptate, clasa mea era la etajul 1 sala 6 din clădirea nouă, marș acolo.

Na Anti! –îmi spuneam, strânge-ți toate puterile care ți-au mai rămas, cele pe care deja nu le mai aveam și am pornit la drum. Am blestemat și ziua în care m-am născut, am ajuns atât de obosit în clasa indicată, încât nu mai aveam putere să vorbesc. După atâta mers pe scări, curgea apa de pe mine. Am făcut cunoștință cu diriginta cea nouă,

hangom, bemutatott az osztálynak, és felhívta a figyelmünket, hogy nagy fába vágjuk a fejszénket, mert örülten nehéz ez a szak, de aki nem bírja, az 3 hónap után kérvényezheti magát egy másik szakra, ahol van hely, de aki úgy gondolja, az már most is megteheti. És nekem szegzi a kérdést, tudom, hogy magyar vagy és gondolom már nem vagy 16 éves, mint a többi. Nem, mondtam, már 22 éves vagyok, mire ő nevetni kezdett, kiderült, hogy majdnem egykorúak vagyunk. Elgondolkoztam, aztán úgy döntöttem, hogy ott maradok és, ha majd nem bírom, akkor három hónap elteltével megfordítom a kockát.

A napok teltek, tanultunk keményen. A sulit csak szombat és vasárnap volt szabad elhagyni, vagy hétköznapi, amikor valami hivatalos intéznivaló akadt, akkor is csak kérvénnyel, amit alá kellett írjon az igazgató, meg a napos tanár és az osztályfőnök. Vártam is a hétvégeket, mindig kimentem a városba, és nagyokat sétáltam. Közben ne felejtsem el, mielőtt megérkeztem volna a suliba, még otthon ért az a nagy meglepetés, hogy megkaptam Bukarestből az első szekeremet, amivel nagyon megkönnyebbült a járásom. Nagyobb és hosszabb sétákat tudtam tenni, szépen hozzászoktam, és amikor elmentünk a testvéremmel Váradra, hát azt is vittük. Így aztán nagyokat tudtam sétálni a városban, és a Körös partján. Volt egy gyönyörű park, az volt az én kedvenc sétahelyem, na meg az Astoria vendéglő, ottan le-leöntöttünk egy pár deci finom italt a haverokkal, színházbérletet vettem, moziba jártunk, és összekóricáltuk az egész várost, amíg a kezem csak bírta a volános szekeret hajtani.

A tanulás mendegélt valahogy, de nem nagyon bírtam az elektronikát. Az nagyon nehéz volt, általában 4 óra egymás után, mindig fájt a fejem utána. Úgy döntöttem, hogy ez nem igazán nekem való, és a három hónap elteltével átkértem magam a szaksuliba. Volt is szerencsém, mert felvettek a szabóságra. Nagyon keményen kellett tanulnom, visszapótoljam a lemaradást, sikerült is, idejében utolértem a többieket.

Az életem jóra fordult, megismerkedtem egy lánnyal, aki nagyon megváltoztatott mindent, fülig beleestünk egymásba, szép volt minden, aztán a harmadik évben bekövetkezett a nagy tragédia. A már majdnem eljegyzett menyasszonyom elhagyott egy rosszat akaró lány miatt, aki egy levélben mindenféle baromságokat írt. A csalódásom majd a halálba kergetett, nagyon sokszor az ital lett a legjobb barátom, sokszor annyit ittam, hogy nem tudtam magamról. Olyan szép volt minden, mint a filmekben vele, és ezt nagyon nehezen lehet átvészelni. Erről csak ennyit, mert még most is felzaklat, ha visszagondolok.

Mint meséltem, gyönyörű volt minden, a három év hamar elszállt, nagyon jó eredményekkel fejeztem be a vizsgáim. Visszatértem szülőfalumba, majd a nyár folyamán munkát kerestem Vásárhelyen, és anyukámmal beköltöztünk a városba, mert apum közben meghalt. Itt albérletben laktunk, egy kis hideg szobában. Közben a munkahelyemen sem voltak megértők, egy évig ültem otthon, munka nélkül, és ami pénzünk volt félretéve, amit egy új Trabira gyűjtöttük, azt mind fel kellett éljük. Anyukám közben ügyelt a házinénire, s így felmentettek a bérlet alól. Több cirkusz után kaptam egy háromkerekű motort, amivel aztán bejártam dolgozni a „Mureșul” szövetséghez. Feliratkoztam egy lakásra, nagyon sokszor voltam kihallgatáson. Mindig azok voltak az első, akinek városi buletinje volt, na meg persze csúszó pénze is. Majd valahogy a Marosvásárhely-i rádió, meg Vári Marianna közbenjárásával kaptam egy garzont, egy fél pincét, ami nem nagyon tetszett, mert hideg és sötét volt, de mégsem lakhattam albérletben, míg a világ.

(folytatjuk)
Berecki Antal

care era o profesoară foarte drăguță, mi-a șters fruntea și mi-a făcut semn să nu spun nimic, doar să mă odihnesc. Ești o femeie pe cîste blondino – mă gândeam în sinea mea. După 20 de minute când mi-a revenit și vocea, m-a prezentat clasei. Ne-a atras atenția spunându-ne că ne-am angajat la un lucru foarte mare pentru că este un profil deosebit de greu, cine nu mai poate după trei luni, își poate cere transferul la un alt profil, unde va fi loc, dar cine vrea poate să o facă chiar și acum.

- Știu că ești maghiar și mă gândesc că nu ai 16 ani ca și ceilalți? – mi-a adresat întrebarea direct.

- Nu, - am spus, am 22 de ani, la care ea a început să zâmbescă, ne-am dat seama că suntem aproape de aceeași vârstă. Am decis să rămân acolo, iar dacă nu voi putea suporta, atunci peste trei luni îmi voi cere transferul.

Zilele treceau, învățam dur. Școala puteam părăsi doar sâmbăta și duminica, eventual în cursul săptămânii dacă aveam o problemă oficială de rezolvat, și aceea doar cu permis de ieșire semnat de către director, profesorul de serviciu și diriginta. Așteptam întotdeauna sfârșitul săptămânii, când ieșeam în oraș, și mă plimbam. Dar să nu uit, că acasă, înainte de a mă întoarce la școală, am primit de la București primul meu cărucior care mi-a ușurat semnificativ deplasarea. Am făcut plimbări mari și lungi, m-am obișnuit frumos cu el, și când am plecat la Oradea, l-am luat cu mine. Așa am reușit să mă plimb prin oraș și pe malul Crișului. Era un parc minunat, acolo era locul meu preferat cât și restaurantul Astoria unde obișnuiam să mai bem câte ceva cu prietenii, mi-am luat abonament la teatru, mergeam la cinematografe, am străbătut tot orașul până ce mâna mea rezista la volanul căruciorului.

Învățatul mergea cumva, dar totuși nu rezistam la electronică. Era mult prea greu, de obicei patru ore consecutive după care aveam dureri de cap. Am decis că, nu e prea potrivit pentru mine și după trei luni am cerut transferul la școala profesională. Am avut noroc și am fost acceptat la croitorie. A trebuit să învăț mult ca să pot recupera cu ce am rămas în urmă, ceea ce am și reușit și i-am ajuns din urmă pe colegii mei.

Viața mea a luat o întorsătură bună, atunci când am cunoscut o fată care a reușit să schimbe totul, ne-am îndrăgostit până peste cap, totul era frumos, dar după trei ani s-a petrecut tragedia. Fata, care era aproape logodnica mea, m-a părăsit din cauza unei fete răutăcioase, care într-o scrisoare a scris tot feluri de prostii despre mine. Dezamăgirea mea era atât de mare încât simțeam că mor. Prietenul meu cel mai bun a devenit băutura, de multe ori am băut atât de mult, încât nu mai știam de mine. Totul era atât de frumos cu ea, ca-n filme, și asta cu greu se putea uita. Nici nu vreau să vorbesc mai mult despre asta, deoarece și acum mă tulbură dacă îmi reamintesc.

Așa cum am povestit totul era minunat, cei trei ani au zburat repede, am reușit să termin școala cu rezultate foarte bune. M-am întors în satul meu natal, iar în cursul verii mi-am căutat servicii la Târgu-Mureș, unde ne-am și mutat cu mama, deoarece între timp tata murise. Aici locuiam în chirie într-o cameră mică și rece. Nici la locul de muncă nu erau prea înțelegători, un an am stat acasă fără a avea de muncă, și banii pe care i-am economisit să-mi cumpăr un Trabant, trebuia să-i folosim pentru a putea supraviețui. Între timp mama o îngrijea pe proprietara și așa am fost scutiți de plata chiriei. După mai multe sesizări am primit o motoretă cu trei roți, cu care am mers la servicii la cooperativa invalizilor „Mureșul”. M-am înscris pentru o locuință, am fost de mai multe ori la audiențe, dar întotdeauna erau primi care primeau locuință, cei care aveau buletin de oraș, și desigur cei care aveau bani. După un timp, cu ajutorul radioului Tg-Mureș și cu intervenția lui Vári Marianna am primit o garsonieră, un demisol, care nu-mi era tocmai pe plac, întrucât era rece și întunecos, dar nu puteam locui în chirie până la infinit.

(vom continua)

Berecki Antal

Traducere Györfi Júlia

Mari és / și Clau

Mariana és Claudia ikertestvérek. A Beszterce megyei Ormeniș nevű faluban születtek és most is itt élnek. Viszont nagyon szeretnek Marosvásárhelyen tartózkodni. Én is itt találkoztam velük.

Telefonon beszéltek meg a találkozásunk körülményeit. Már akkor figyeltem a hangjuk vidámságára. Nővérük, Nuți nyit ajtót és nagyon kedvesen, barátságosan fogad. „Itt vannak a lányok!” – mondja, és megpillantom az örökre mosolygó ikerpárt, amint épp a számítógép előtt ülnek.

De ebben a családban nemcsak ők, hanem mindenki mosolyog. Egy igazi szerető és gondoskodó nagycsalád veszi körül „A LÁNYOKAT”: a szülők, három fiútestvérük, azok családjai és Nuți, a nővérük, aki ápolja őket és ide Marosvásárhelyre is eljött velük.

„Amikor ezelőtt néhány évvel a fiútestvérünk, Nuți megvásárolta ezt a lakást itt Marosvásárhelyen, rögtön felhívott minket és elhírságolta a nagy hírt. Rákérdezett, hogy mit gondolunk, hányadik emeleten van a lakás? Először viccelődött velünk, hogy az elsőn, a másodikon, de mi pontosan tudtuk, hogy földszinti lakást vásárolt. Ez nagydolog nekünk, mert könnyen ki tudunk menni a friss levegőre, hisz nagyon szeretünk kint lenni. Az első emeletről pedig teljesen lehetetlen számunkra a kimozdulás. Így azóta egyre többet vagyunk itt Vásárhelyen... Bizony haragszik is édesanyánk emiatt, mert ő azt szeretné, hogy otthon, vele legyünk, hogy lásson bennünket...” – meséli Mariana és Claudia.

Amint jobban körülnézek, látom, hogy nemcsak az a tény, hogy a lakás a földszinten van, hanem minden apró részlet arról beszél, hogy a lakás tulajdonosai, a 28 éves Nuți és felesége nagy-nagy szeretettel és törődéssel viszonyulnak a két legkisebb lánytestvér iránt.

„Igen, így van. A legkisebb fiútestvérünk nagyon sok mindent megtett értünk. Ő hozott nekünk Spanyolországból elektronikus tolokocsit. Ez hihetetlen nagy meglepetés volt számunkra. Claudianak pedig egy négyoktávós orgonát hozott ajándékba.” – egészsíti ki Mariana

„De a szüleink is mindent megtettek azért, hogy jobban érezzük magunkat otthon, hogy könnyebben mozoghassunk a tolokocsival. Lebetonozták az udvart, elegyenlítették a járdát, így könnyen ki tudunk menni az udvarra, a házuk elé, hogy az emberek között lehessünk, hogy találkozhassunk a barátainkkal.” – mesélik közösen.

A barátok az interneten keresztül jelzik, hogy beszélgetni szeretnének a lányokkal. Villognak, csipognak a jelek, érkeznek az üzenetek folyamatosan.... De így van ez a való életben is, hiszen Mariana és Claudia nem élnek elszigetelten, hanem egy aktív és összetartó közös-

Mariana și Claudia sunt gemene. Ele s-au născut în satul Ormeniș, în județul Bistrița. Le place foarte mult în orașul Târgu-Mureș. Și eu aici m-am întâlnit cu ele.

Când am vorbit la telefon cu ele, am observat din prima clipă, că sunt fete foarte vesele. Ajungând la blocul lor, sora lor cea mare, Nuți mă întâmpină cu ospitalitate și cu drag. „Aici sunt fetele!” – îmi spune și mă conduce la ele. Am avut dreptate: Mariana și Claudia îmi zâmbesc, mă primesc cu veselie.

Dar în această familie toți membrii sunt veseli. „FETELE” sunt înconjurate de o familie mare și grijulie: cei doi părinți, cei trei frați și familiile lor, și nu în ultimul rând Nuți, sora lor mare, cine le îngrijește și a venit cu ele și aici în Târgu-Mureș.

„Cu câțiva ani în urmă fratele nostru cel mai mic, Nuți, când a cumpărat acest apartament, ne-a sunat la telefon și ne-a spus vestea cea mare. Ne-a întrebat, ce credem oare, unde este apartamentul, la ce etaj? Prima dată nu a vrut să ne spună adevărul. Dar noi știam că este un apartament la parter. Acest lucru înseamnă foarte mult pentru noi, deoarece putem să ieșim afară ori de câte ori dorim. Ne place foarte mult să stăm afară, mai ales când este vreme frumoasă. Astfel petrecem foarte mult timp în Târgu-Mureș. Mama noastră câteodată este foarte supărată pentru că ea ar dori să fim lângă ea.” – îmi povestesc Mariana și Claudia.

Privind jur împrejur în apartament observ, că totul este amenajat în așa fel, ca fetele să se simtă cât mai bine. Proprietarii apartamentului, fratele cel mai mic și soția acestuia fac totul ca să fie cât mai bine pentru fete.

„Într-adevăr, așa este. Fratele nostru cel mai mic ne-a ajutat și ne ajută foarte mult. El ne-a adus câte-un cârucior din Spania. Era o foarte mare surpriză pentru noi. Claudia a primit de la el o orgă electrică cu patru octave. – spune Mariana. Dar și părinții noștri au făcut tot ce se putea ca noi să ne simțim mai bine: au nivelat curtea și fața casei ca să ne putem deplasa mai ușor cu câruciorul, să putem ieși afară să ne întâlnim cu prietenele.”

Prietenii sunt prezenți și pe internet: sosesc mesaje, semne fără întrerupere. Așa este și în viața lor reală, pentru că Mariana și Claudia nu sunt izolate de lume, ci sunt membre active a unei comunități. Deci ele se bucură și de ajutorul permanent al acestor oameni.

„Noi suntem membre ale Bisericii Baptiste. Și acasă în Ormeniș, dar și aici în Târgu-Mureș suntem prezente întotdeauna la fiecare eveniment. Ne place foarte mult să cântăm și în grup dar și separat. Când am primit orga de la fratele meu, presbiterul nostru de acasă mi-a dat câteva lecții, iar cu încetul am reușit să cânt singură. Am un suport special, care mă ajută să-mi țin mâinile. Aici în Mureș am cântat deja de nenumărate ori, la biserica Penticostală, Baptistă, peste tot. Avem foarte multe invitații în permanență. – spune Claudia.

Dar au avut și perioade foarte grele în viață, cu foarte multe probleme de sănătate.

„Aveam doar 9 ani când a apărut boala noastră. Claudia și-a fracturat umărul la ora de educație fizică. Astfel doctorul ne-a consultat pe amândouă și a spus diagnosticul. A urmat o perioadă plină de analize și investigații. Din această cauză trebuia să întrerupem clasa a patra. Dar mai târziu am reușit să terminăm și clasa a șasea. Dar din păcate nu ne-am mai continuat studiile pentru că în sat nu aveam condiții. Când ploua era foarte mare

ség tevékeny tagjai. A családtagokon kívül is nagyon sok szerető ember veszi körül őket.

„A Baptista egyház tagjai vagyunk és itt Marosvásárhelyen és otthon Ormeniș-ben is mindig ott vagyunk minden istentiszteleten. Mi nagyon szeretünk énekelni. Rendszerint nagyon sokat éneklünk közösen a többiekkel is, és gyakran csak mi ketten külön. Amikor megkaptam az orgonát, az otthoni presbiterünk adott néhány leckét nekem, megtanított néhány alapvető dologra. Aztán nagyon sokat gyakoroltam önállóan. A testvérem készített egy speciális tartószerkezetet a kezeimnek, hogy ne fáradjak el. Nagyon gyakran éneklünk különböző helyeken, itt Marosvásárhelyen is énekelünk már például az Arany János utcai -, vagy a Moldovei utcai imaházban számtalanszor.” – mondja Claudia.

De bizony, volt az életüknek egy nehéz korszaka is, amikor bele kellett törődniük abba, hogy a járás egyre nehezebben fog menni nekik.

„Kilenc évesek voltunk, amikor Claudia testnevelés órán leesett, és megütötte a vállát. Ennek következményeképpen megvizsgált bennünket egy orvos, aki megállapította a diagnózist. Negyedikesek voltunk és a sok orvosi vizsgálat és analízis elvégzése miatt félbe kellett szakítanunk a tanulást. Később aztán folytattuk, befejeztük az ötödik és a hatodik osztályt is. Tovább sajnos már nem tanulhattunk, hiszen a faluban nem voltak olyan körülmények, hogy minket nap, mint nap az iskolába el tudtak volna vinni. Ez a nehéz korszak 12 éves korunkban kezdődött, és körülbelül 15 éves korunkig tartott, amikor egyre nehezebben kezdtünk mozogni, de mégis járóképeseek voltunk. Nagyon sokat estünk, állandóan tele voltunk sebhelyekkel.” – meséli most már szinte nevetve. „Te akkor törted el a lábad, engem pedig akkor műtöttek meg vakbéllel.” – teszi hozzá Claudia.

„Viszont, amikor megkaptuk a tolokocsikat, akkor nagyon sokat nevtünk, a barátaink, játszópajtásaink állandóan velünk voltak, tologattak bennünket szinte mindenféle.”

Húsz évesek voltak, amikor az orvosuk tanácsára először vettek részt egy rehabilitációs programban Kovászna megyében, Előpatakon. Ekkor találkoztak más hasonló helyzetben levőkkel, és ez egy igazán fontos élmény volt számukra.

„Mondtam is Claudiának, hogy látod-e, hát nem csak mi ketten vagyunk ilyenek ezen a kerek világon! Bizony, akkor láttuk, hogy milyen sokan vannak, akiknek sokkal súlyosabb a betegségük, mint a miénk. Azóta minden évben résztvevünk ebben a programban. Nagyon szép a környezet, jó a levegő, de sajnos, az épület felújítása egyre késik. Nagyon jó lenne, hogyha feljavítanák, hiszen ez az egyetlen hely, ahol, kimondottan a mozgássérültekre figyelnek. Ezenkívül nagyon fontos számunkra a találkozás. Sok barátot szereztünk itt, akikkel most jelenleg is állandó kapcsolatot tartunk.”

Mariana és Claudia tizennyolc éves koruk óta már egyáltalán nem tudnak jární. Az otthoni barátinók időközben férjhezmentek, vagy továbbtanultak. Ezért nagyon szeretnek itt Marosvásárhelyen lenni.

„Nagyon jól érezzük magunkat itt, hiszen sok emberrel találkozhatunk, a testvéreink, sógornók pedig minden kívánságunkat teljesítik, mindenhová elkísérnek. Itt a városban könnyedén mozgunk, ezért sok barátira találunk. Tavaly az utcán találkoztunk egy hasonló helyzetű tolokocsiban lévő lánnyal. Hoppá! – mondom Claudiának – Egy kolléganő! Félreálltunk az út szélére, és megismerkedtünk vele. Hosszasan elbeszélgettünk, és azóta is, jó barátságban vagyunk.”

Nincs olyan mondatuk, amely nyomán ne mosolyognának, amelyről ne jutna valamely vicces, mókás dolog az eszükbe. Mint mondják, annak ellenére, hogy mozgáskorlátozottak, sose éreztek sajnálatot, keserűséget, hanem nagyon optimisták és elégedettek a saját életükkel.

Hazafele menet titkon azt reméltem, hogy ebben a vidám és népes baráti körben, amely őket körülveszi, néhanapján talán én is jelen lehetek, hogy feltöltődhessem friss energiával, optimizmussal. Amikor hazaérkezem, akkor veszem észre, hogy máris fölvetek a messenger listájukra. Hát, lám ott vagyok! Köszönöm, LÁNYOK!!! :) Nemes Csilla

noroi, nu aveam cum să ajungem la școală.” – povestește Mariana.

„Perioada cea mai grea am avut-o între 12 și 15 ani. Ne era din ce în ce mai greu mersul, dar totuși mergeam peste tot. Am căzut de foarte multe ori, eram vinete amândouă.” – spune Claudia. „Tu atunci ți-ai rupt piciorul, eu am fost operată cu apendicita. Chiar era o perioadă grea pentru noi toți.”

„Până la 18 ani puteam să mergem cât de cât. Când am primit căruciorul, ne-am distrat foarte mult cu celelalte prietene. Toate vroiau să ne împingă, să ne ajute. Era o distracție pentru noi.” – povestesc fetele.

Maria și Claudia aveau 20 de ani, când urmând sfatul medicilor s-au dus la centrul de recuperare pentru persoane cu deficiență locomotorie la Vâlcele în județul Covasna. Atunci s-au întâlnit pentru prima oară cu persoane care aveau probleme asemănătoare. Acest lucru a însemnat foarte mult pentru ele.

„Am spus Cludiei, vezi, nu numai noi două suntem așa pe lumea asta! Atunci ne-am dat seama că sunt foarte mulți, care au boală și mai grea decât a noastră. Începând de atunci în fiecare an participăm la acest program de rehabilitare. Este foarte frumoasă natura, este aer curat, ne simțim foarte bine. Avem ocazia să ne întâlnim cu mulți oameni, să legăm prietenii. Prin telefon, scrisori și prin internet ținem legătura cu foarte mulți

dintre ei.”

Din anul 2002, de când fratele lor a cumpărat acest apartament, Mariana și Claudia petrec foarte mult timp în Târgu-Mureș. Aici sunt condiții mult mai bune pentru ele. Prietenele de acasă ori s-au măritat, ori învață.

„Ne simțim foarte bine aici, pentru că avem ocazia să ne întâlnim cu foarte mulți oameni. Sora noastră și cumnata noastră ne ajută foarte mult și putem să ne plimbăm peste tot oriunde vrem noi. Anul trecut pe stradă am întâlnit o fată care este într-o situație asemănătoare cu a noastră. Hopa! – am spus Cludiei, - Uite, o colegă! Am tras la o parte de pe stradă și am discutat cu ea. De atunci suntem bune prietene.”

După fiecare propoziție rostită găsesc ceva amuzant, ceva hazliu. Cu toate că au avut această boală, niciodată nu au simțit regret. Sunt foarte optimiste.

În drum spre casă m-am gândit, oare câteodatăăș putea și eu să am parte de o asemenea armonie, de așa mulți prieteni, cum au aceste două fete... Ajungând acasă am observat că m-au invitat să fiu prezentă pe lista lor de pe messenger. Mulțumesc, FETELOR!!! :) Nemes Csilla

Ha minden úgy lenne, ahogyan azt mi szeretnénk... Dacă totul ar fi, cum noi am vrea...

A minap két szomszédomban beszélgetett az időről. Kényelmes téma, nem kell lelkiileg turkálni magunkban, nem kell sok háttér-információ hozzá, nem tűnik fel az sem, hogy szimpatizálom-e vagy egyenesen lenézem a velem beszédbe elegyedőt, és bármilyen nevetséges, akár komoly beszélgetést is képes beindítani.

Mellettük elhaladva, egy elgondolkodtató bölcsesség ütötte meg a fületem: *ha tőlem függené, mondta az egyik, állandóan sütne a nap, és soha nem lenne hideg, meg eső. Így aztán hova jutnánk, szomszéd? ... valamiből a földnek is termést kell hoznia...*

Szeget ütött a fejemben a gondolat. Istent jutatta eszembe, egy olyan furcsa – általunk vágyott Istent, aki rendelésre elvesz és ad, teremt és megsemmisít, és ugrik minden egyes helyes és helytelen gondolatunkra és vágyunkra, hogy, aztán, ha majd véletlenszerűen rájövünk, hogy butaságot kértünk tőle, gyorsan csináljon vissza mindent.

Ha őszinték vagyunk magunkhoz, és képesek vagyunk belátással felülvizsgálni életünket, be kell vallanunk – csak saját magunk előtt, hogy voltak és vannak ilyen ellentmondó kérésekkel teli periódusok az életünkben. Amikor jóformán önmagunkkal sem vagyunk teljesen tisztában, de elsődleges feladatunknak tekintjük a rajtunk kívül eső dolgok elrendezését. Perelünk és kérünk Istentől, aztán megsértődünk – csak félve, mert ehhez már túl gyávák vagyunk – hogy nem teljesíti kérésünket, majd amikor végre észrevesszük, hogy mekkora butaságot is kértünk, és hála, hogy nem teljesítette, soha nem kérünk bocsánatot, és nem vonjuk le a megfelelő következtetéseket ezeknek jövőbeli elkerülése érdekében.

A megfelelő sorrendre és mindenekelőtt magunkra kellene összpontosítanunk. Ahogy azt a bölcs közmondás hangoztatja: saját házuk táján kellene rendet raknunk a szomszédé előtt. Vagy még találébban fogalmazva, saját szemünkben kellene meglátunkunk a gerendát, mielőtt felebarátunkéban a szálkát... Az önismeret és természetesen a csend mindennek a kulcsa. Az a fajta imában való elmélyülés, mely Isten csodálatos jelenlétével felkoronázva képes mind önmagunkhoz, mind egymáshoz közelebb vinni.

Azaz ember, aki ismeri és igényli a Krisztusi jelenlétet, a vele való örökös együttlétet és beszélgetést, képessé válik egy hiteles istenkép és világkép kialakítására is, melyben megtalálja úgy helyét, mint szerepét a szituációk legszínesebb skálájában. Az ilyen mélyen hívő és főként Istenben bízó ember előbb-utóbb megtanulja azt is, hogy minden, ami vele történik, részben tettei következménye, részben pedig olyan dolgok, amelyeket megéri csendben elfogadni és feldolgozni úgy, hogy élettanulásként szolgáljanak. Megtanul helyesen kérni, és hálát adni, szenvedni és örülni, de mindenekfelett ráébred arra, hogy egyedül Isten mellett van élet és érték.

És ez lesz azaz ember, aki révbe ér. Aki képes lesz a megfelelő helyen és időben kimondani azt, hogy megérte – mert valóban megtalálta az élet vizét: Krisztust.

Tudnunk kell, hogy nem nagy tervek és elhatározások kövезik az erre vezető utat, hanem egészen apró dolgok. Ilyenek is – amik képesek felvállalni kicsiny gyarlóságukat, hogy majd a nagyokat is bátran felismerhessék. És főként olyanok, amik soha nem halogatják *holnapra* a döntést, hanem minél hamarabb akarnak kezdeni, hogy egy perccel se veszítsenek el abból a csodálatos kalandból, amit a Krisztussal együtt töltött életidő ígér.

Varga Éva, pszichológus, pedagógus

Cu câteva zile în urmă, am auzit doi vecini vorbind despre vreme. Consider că este o temă extraordinar de confortabilă – privind faptul, că nu trebuie să spunem nimic despre noi și problemele noastre, nu cere cunoștințe și nu se observă nici dacă între vorbitori există o relație tensionată, și oricât de banal ar fi, poate fi preludiul unei conversații adevărate.

Trecând lângă ei, am auzit spusele unuia, care m-a pus pe gânduri: *dacă ar depinde de mine, zicea, întotdeauna ar fi numai soare și timp frumos, fără frig și ploi. Așa, unde am ajunge, vecine? ... pământul n-ar face față...*

Omul și spusele lui mi l-au amintit pe Bunul Dumnezeu – creat de noi, cel care face totul după cerere: dă și iarăși ia înapoi, face și desface, și este gata să creeze totul după cerințele noastre. Și dacă până la urmă ne dăm seama că am cerut ceva nepotrivit, iarăși face totul la locul lui.

Dacă suntem cu adevărat serioși, trebuie să recunoaștem, că avem și întotdeauna am avut asemenea cerințe contradictorii în viața noastră. În asemenea perioade ale vieții noastre, nu suntem siguri nici de noi înșine, și totuși, în primul și în primul rând avem dorința de a aranja lucrurile în jurul nostru, și nu în sufelele noastre. Cerem, și după aceea, certăm Dumnezeu – desigur numai șoptind – și când observăm că am cerut ceva nepotrivit, niciodată nu cerem iertare, și nu învățăm ceea ce trebuie învățat din asemenea perioade.

Ar fi bine să ne îndreptăm privirea către ordinea potrivită a lucrurilor, și mai ales asupra sufelelor noastre.

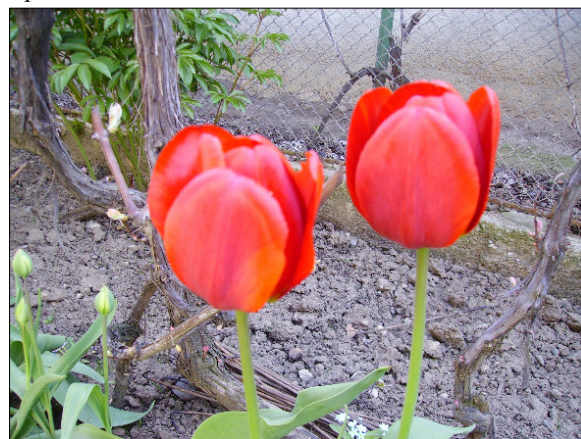
Cheia problemei se află în autocunoaștere și în liniște. Găsirea acelei liniști sufelești în care se află Dumnezeu, care este gata să ne îndrepte către noi și către ceilalți.

Acel om care-l cunoaște pe Isus Christos, care întotdeauna este gata să converseze cu El și să trăiască cu El și prin El – devine capabil să-și formeze o imagine adevărată atât despre sine, cât și despre Dumnezeu – care-l va ajuta să-și găsească locul.

Un asemenea credincios este gata să învețe deasemenea, că tot ce se întâmplă cu noi, ori se datorează faptelor noastre anterioare, ori are ceva rost. Și dacă are, merită trăit din plin. Învăță să ceară și să dea, dar mai ales să trăiască o viață adevărată. Toate acestea datorită faptului, că trăiește nu din puterile sale, ci în El și prin El.

Important este că nu trebuie să facem mare lucru dacă

dorim să obținem un asemenea mod de a trăi. Ordinea potrivită este de a face azi, ca să nu pierdem nici un minut prețios lângă cel care ne așteaptă!

Varga Éva, psiholog, pedagog

A szociális gondozás nemzeti rendszerrel kapcsolatos jogi szabályozás ***Reglementarea juridică privind sistemul național de asistență socială***

A 2001-ben kiadott 705-ös törvény értelmében a szociális gondozás fő célkitűzése, azon személyek védelme, akik gazdasági, fizikai vagy társadalmi természetű okokból kifolyólag nem tudják biztosítani társadalmi szükségleteiket, nem tudják fejleszteni saját képességeiket és készségeiket a társadalmi beilleszkedés érdekében.

A szociális gondozás a központi és helyi közigazgatási szervekre és a polgári társadalom szervezeteire szakosodott közintézmények felelősségebe tartozik. A jelen törvény értelmében a szociális gondozás magába foglalja a pénzbeli vagy természetbeli szolgáltatással nyújtott jogokat, valamint a társadalmi szolgáltatásokat is.

Szociális gondozási jog

A törvény feltételei középette joga van szociális gondozásra az összes romániai lakhellyel rendelkező román állampolgárnak, faji, nemzetiségi, etnikai származási, nyelvi, vallási, nemi, véleményi, politikai hovatartozási megkülönböztetés nélkül. Más államok állampolgárainak és hontalan személyeknek, akik romániai lakhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkeznek, a román törvényhozás feltételei középette jogukban áll a szociális gondozásban részesülni. A szociális gondozás kérvény alapján, vagy hivatalból, a törvény előírásainak megfelelően biztosítják.

A szociális szolgáltatások

A szociális szolgáltatások célkitűzése az egyéni készségek fenntartása, helyreállítása és fejlesztése egy szűkségleti vagy sürgősségi helyzetben, abban az esetben, ha a személy vagy a család nem képes azt egyedül megoldani. A szociális szolgáltatásokat a lakhelyen, a nappal működő szakosodott, vagy rezidens intézményekben nyújtják.

A szociális szolgáltatások lehetnek szociális-orvosi gondozási szolgáltatások és szociális gondozási szolgáltatások. A szociális-orvosi gondozási szolgáltatások azon személyek részesülnek, akik ezek nélkül ideiglenesen vagy állandó jelleggel fizikai, pszichikai, mentális, érzékszervi sérülések miatt nem tudnak méltó életet élni, valamint azon személyeknek, akik végső szakaszban levő gyógyíthatatlan betegségben szenvednek.

A szociális gondozási szolgáltatások célkitűzése a nehéz helyzeteknek a saját erőikkel való megbirkózásáért szükséges egyéni és családi képességek helyreállítása és fejlesztése. A szociális gondozási szolgáltatások lehetnek közösségi szociális gondozási szolgáltatások és szakosodott szociális szolgáltatások.

A közösségi szociális gondozási szolgáltatások alapfokú-általános jellegűek, és a lakhelyen, a családban és a közösségben lesznek nyújtva. A szakosodott szociális gondozási szolgáltatások különleges szükségletek esetén, mind a lakhelyen, mind más szakosodott intézményekben nyújtják vagy más intézmények keretén belül, mint például: iskolákban, kórházakban, börtönökben vagy más egységekben.

A helyi és a megyei tanácsok meghatározzák az illető helyi stratégiákat és elsőbbségeket a közösség szükségleteinek megfelelően, a nemzeti stratégiának megfelelően.

Szociális gondozási intézmények

A szociális gondozási intézmények szakosodott köz- vagy magánegységekként megalapítottak és megszerveztettek. Ezek a szociális gondozási intézmények védelmet, óvást, szállást, gondozást, társadalmi helyreállítási és újrabeilleszkedési tevékenységeket biztosítanak gyerekeknek, fogyatékos személyek-

Potrivit legii nr 705/2001 asistență socială are ca obiectiv principal protejarea persoanelor care, datorită unor motive de natură economică, fizică, psihică sau socială, nu au posibilitatea să-și asigure nevoile sociale, să-și dezvolte propriile capacități și competente pentru integrare socială.

Asistența socială este în responsabilitatea instituțiilor publice specializate ale autorităților administrației publice centrale și locale, și a organizațiilor societății civile. În sensul prezenței legi, asistența socială cuprinde drepturile acordate prin prestații în bani sau în natură, precum și serviciile sociale.

Dreptul la asistență socială

Au dreptul la asistență socială, în condițiile legii, toți cetățenii români cu domiciliul în România, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică. Cetățenii altor state și apatrizii, care au domiciliul sau reședința în România, au dreptul la măsuri de asistență socială, în condițiile legislației române. Asistența socială se acordă la cerere sau din oficiu, în conformitate cu prevederile legii. Toți cetățenii au dreptul de a fi informați asupra conținutului și modalităților de acordare a drepturilor de asistență socială.

Servicii sociale

Serviciile sociale au drept obiectiv menținerea, refacerea și dezvoltarea capacităților individuale pentru depășirea unei situații de nevoie sau de urgență, în cazul în care persoana sau familia este incapabilă singură să o soluționeze. Serviciile sociale se acordă la domiciliu, în instituții specializate de zi sau în instituții rezidențiale.

Serviciile sociale pot fi servicii de îngrijire social-medical și servicii de asistență socială. Serviciile de îngrijire social-medical sunt acordate persoanelor care, fără acestea, temporar sau permanent, datorită unor afecțiuni fizice, psihice, mentale, senzoriale, se află în imposibilitatea desfășurării unei vieți demne, precum și persoanelor care suferă de boli incurabile în ultima fază.

Serviciile de asistență socială au drept obiectiv refacerea și dezvoltarea capacităților individuale și ale celor familiale necesare pentru a depăși cu forțe proprii situațiile de dificultate. Serviciile de asistență socială pot fi servicii de asistență socială comunitară și servicii sociale specializate.

Serviciile de asistență comunitară au un caracter primar-general și se acordă la domiciliu, în familie și comunitate. Serviciile de asistență socială specializate se acordă pentru nevoi speciale atât la domiciliu, cât și în alte instituții specializate sau în cadrul altor instituții, cum ar fi: școli, spitale, penitenciare și alte unități.

Consiliile județene și locale stabilesc strategiile și prioritățile locale în funcție de nevoile comunității respective, în conformitate cu strategia națională.

Instituții de asistență socială

Instituțiile de asistență socială sunt înființate și organizate ca unități specializate publice sau private. Aceste instituții de asistență socială asigură protecție, ocrotire, găzduire, îngrijire, activități de recuperare și reintegrare socială pentru copii, persoane cu handicap, persoane vârstnice și alte categorii de persoane, în funcție de nevoile specifice.

nek, idős személyeknek és más kategóriába tartozó személyeknek, a specifikus szükségleteiknek függvényében. Szállásadás lesz biztosítva a szociális gondozási intézményekben, abban az esetben, ha a lakhelyen való tartás már nem lehetséges és ez elrendelhető a személy szociális és társadalmi-orvosi felértékelésével annak beleegyezésével. Abban az esetben, ha nem szerezhető be a személy beleegyezése, annak elhelyezése a társadalmi gondozási intézményekben a törvényes képviselő beleegyezésével vagy a gyámhatósági intézmény beleegyezésével történik.

A szociális gondozás illetékessége

A társadalmi gondozási jogok nyújtásáért a kérvény be lesz jegyezve az ügyintézési-teritoriális egység polgármesterénél, melynek területi körzetében lakik a személy. A kérvény bejegyzésétől számított 30 napon belül ki lesz adva a polgármester rendelkezése és ez közölve lesz a kérvényezőnek. Az 1990-ben kiadott a közigazgatási bíróságra vonatkozó 29-es számú törvény előírásainak értelmében a polgármester rendelkezése megtámadható. A peres ügyek megoldásáért a bírósági hatóságokhoz címzett kérvény fel van mentve a bírósági bélyegilletékek alól.

Benkő Hajnal Ágota jogász és Bükkösi Orsolya jogtanácsos

Gázduirea în instituțiile de asistență socială se realizează atunci când menținerea la domiciliu nu este posibilă și poate fi dispusă în urma evaluării sociale și socio-medicale a persoanei cu consimțământul acesteia. În situația când nu se poate obține consimțământul persoanei, accesul acesteia în instituțiile de asistență socială se realizează cu consimțământul reprezentantului legal sau cu acordul autorității tutelare.

Jurisdicția asistenței sociale

Cererea pentru acordarea drepturilor de asistență socială se înregistrează la primarul unității administrativ-teritoriale în a cărei rază teritorială locuiește persoana, urmând ca în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii să se emită dispoziția primarului și să se comunice solicitantului. Dispoziția primarului poate fi atacată potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ NR 29/1990. Cererile adresate instanțelor judecătorești pentru soluționarea litigiilor sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

Benkő Hajnal Ágota jurist și Bükkösi Orsolya consilier juridic

Reumatikus ízületi gyulladás Dureri articulare reumatice

II.

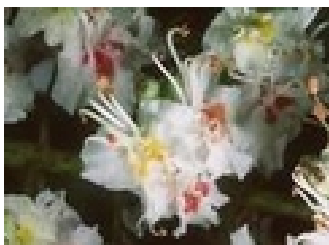
(folytatás az előző számból)

2. A fájdalmak enyhítésére nagyon jók a levendulából készített gyógyhatású készítmények.

A levenduláról azt kell tudni, hogy egy félcserje, amely szőlősterületek környékén, meszes talajokon él. Júniusban, júliusban virágzik. A kellemes illatú virágok kék színűek. A virágok gyűjtését az első virágok nyílásakor kezdjük, napsütéses meleg időben, délelőtti, déli órákban. Az illóolaj nyerésére a virágokat később gyűjtjük, a virágzási időszak második felében.

A levendula virágokból (*Levendulae flos*) 1-2 (7) %-os hozammal állítanak elő illóolajat (*Aetheroleum Lavandulae*). A levelek és a szárazak is tartalmaznak illékony anyagokat, de ezek rontják a virágból előállított illóolaj minőségét.

A levendulavirágoknak nyugtató hatásuk van, ez megnyilvánul gyógyfürdők esetében is. 50-75 g virágot vászonzacskóban forró vízbe tesszük, 10 perc múlva kivesszük és kiegészítjük a fürdővizet a kívánt hőmérséklet eléréséig. A levendulaszesz (*Spiritus Lavandulae*) nyerésére 1 ml illóolajat oldanak 99 rész 70°-os szeszben, bedörzsölőszerként használják reumatikus fájdalmakban, idegzsábjában.

3. A kialakult gyulladás és duzzanat enyhítésére a vadgesztenye magjait (*Hippocastani semen*) használják fel.

A magvak sok keményítőt tartalmaznak (kb. 70%-ot), hatóanyagait két csoportba sorolhatjuk: flavonoidok és szaponinok. Fő gyógyhatása a gyulladás és izzadmányok képződésének csökkentése. Javítja a környéki vérkeringést és a nyirokáramlást. Ezek a hatások kifejezettebbek intravénás adagolás esetén.

Forgalomba hoznak vízben jobban oldódó származé-

(continuare din numărul anterior)

2. Pentru atenuarea durerii se pot folosi produsele care conțin levănțică.

Levănțica este un arbust care poate fi găsit lângă plantații de vie, pe soluri cu calcar. Înfloarește în lunile iunie, iulie. Florile au culoare albastră, cu miros foarte plăcut. Strângerea florilor se începe la apariția primelor flori, în vreme caldă, cu soare, înainte de masă și amiaza. Pentru obținerea uleiului volatil, culegerea trebuie efectuată mai târziu, în jumătatea a doua a perioadei de înflorire.

Din florile levănțicăi (*Levendulae flos*) se produce ulei volatil (*Aetheroleum Lavandulae*), cu un debit de 1-2 (7) %. Lângă flori, și frunzele și tulpina conțin ulei, dar aceștia scad calitatea uleiului obținut din flori.

Florile de levănțică au efect calmant, care se evidențiază și în cazul băilor ca scop medicinal. Punând 50-75g de flori într-un săculeț de pânză, le lăsăm în apă fierbinte 10 minute, după care scoatem săculețul, și potrivim apa la temperatura dorită. Pentru obținerea tincturii de levănțică (*Spiritus Lavandulae*) se amestecă 1 ml de ulei de levănțică cu 99 de părți de alcool sanitar la 70°. Se folosește în dureri reumatice, paretezii.

3. Pentru atenuarea durerii și reducerea inflamației se folosesc semințele castanei (*Hippocastani semen*). Aceste semințe conțin în proporție de 70% amidon. Substanțele active pot fi grupate în două grupe: flavonoide și saponine. Reduc inflamația, îmbunătățesc vascularizația și curgerea limfei. Aceste efecte sunt mai puternice dacă se administrează intravenos.

Putem găsi în comerț și produse care se dizolvă mai bine în apă, și care pot fi folosite local. Produsele care conțin flavonoide se pot folosi și per oral. Aceste preparate nu pot fi produse acasă, deoarece necesită o dozare precisă. CASTANIL este un produs care se găsește în formă de soluție pentru uz intern, supozitoare și unguent.

4. Pentru efectul lui dezintoxicant se folosește brusturele

kokat is helyi használatra, bőrön keresztüli adagolásra. A flavonoidokat is tartalmazó készítményeket szájon keresztül használják. Háizserek előállítására nem használható, mert csak pontosan adagolt készítményektől várhatók el eredmények. A forgalomban kapható CASTANIL nevű készítmény belső használatra szánt oldat, végbélkúp és kenőcs formájában található meg. A helyi kezelést belsőleges adagolással szokták kiegészíteni.

4. Méregtelenítő hatása miatt alkalmazzák a bojtorjángyökeret (*Arctium Lappa*).

A bojtorjángyökeret utak mentén, emberi települések közelében, erdők szélén találhatjuk meg. Gyökere erőteljes, húsos, szára 1-2 m, elágazó. A virágok bíborpirosak. Júliustól szeptemberig virágzik.

A húsos gyökereket az első év végén gyűjtik, legkésőbb az év tavaszán. Megmosás után a gyökereket felhasítjuk, feldaraboljuk és 50 °C-nál alacsonyabb hőmérsékleten megszáritjuk.

A fiatal hajtásokat és a gyökereket párolják, majd olajban kisütik, hogy ízletesebb legyen. A gyökérnek méregtelenítő hatása mellett vizelethajtó, izzasztó hatása is van. Meghűlést, bőrbetegségeket, reumatikus panaszokat, veseköveket, kötőszöveti gyulladást kezelnek vele. Külsőleg hajápoló szerekben használják korpásodás, zsírosodás, hajhullás ellen. A reumatikus fájdalom esetén a bojtorjángyökérből készített tinktúrát 70%-os alkoholban oldjuk fel, majd a bőrre kenjük. A népi gyógyászatban régóta használt szer.

5. A kelet-ázsiai, és nálunk esetleg csak üvegházban megtalálható *Cinnamomum camphoraból* illóolajat (*Camphora*) készítenek. Ennek hatóanyaga a kámfor, melyet 10%-os szeszes oldat vagy kenőcs formájában használhatunk. Helyi érzéstelenítő, bedörzsölőszert reumás fájdalomban, idegszabályban.

Irodalom:

1. Brennen L., 1998, Fűszer és gyógynövények, Kossuth Nyomda kft, Szeged
2. Bukovsky I., 2003, A természetgyógyászat miniencklopédiája, Casa de editură Viață și Sănătate, Bukarest
3. Kornya L. (szerk.), 2002, Betegség enciklopédia, Springer Tudományos Kiadó kft, Budapest
4. Rácz G., Rácz-Kotilla E., Laza A., 1984, Gyógynövény-ismeret, Ceres Könyvkiadó, Bukarest

Csata Imola

(*Arctium Lappa*).

Brusturele crește lângă drumuri, așezări omenești, păduri. Are rădăcină puternică, tulpina este de 1-2 m, ramificat. Florile sunt de culoare roșu intens. Înflorește în lunile iulie până septembrie.

Rădăcinile le culegem la sfârșitul primului an, cel mai târziu în primăvara anului următor. După spălare tăiem rădăcinile în bucăți mari și le uscăm la o temperatură de sub 50°C.

Părțile mai tinere și rădăcina se lasă puțin să se coace în aburi, apoi se rumenesc în ulei ca să aibă un gust mai bun. Pe lângă efectul de dezintoxicare, are și efecte diuretice și reduce și febra. Se poate folosi pentru tratarea gripei, boli ale pielii, dureri reumatice, litiază renală, infecții ale țesutului conjunctiv.

Extern se folosește în produse pentru păr, împotriva mătreții, îngreșării și căderilor de păr. În cazul durerilor reumatice se folosește tinctura de rădăcină de Brusture dizolvată în alcool sanitar de 70%.

5. Arborele de camfor (*Cinnamomum camphora*) crește în Asia de est, la noi se găsește numai în sere. Din această plantă se obține ulei volatil. Substanța activă este camforul, care se folosește în formă de tincturi de 10% sau unguente. Are efect analgetic local și se utilizează în dureri reumatice sau musculare.

Csata Imola

Egy felejthetetlen előadás / Un spectacol de neuitat!

„Gördülő” - ez a neve annak a híres tánccsoportnak, mely ezelőtt hét évvel alakult meg Budapesten. De nem attól híres, hogy hét éves múlttal rendelkezik, hanem hírnevét inkább az emelte föl, hogy a tánccsoport tagjai egytől egyik tolókoszhoz kötöttek. Annak ellenére, hogy a csoport mindenik tagja fizikailag korlátozott, vagyis mozgássérült, mégis a „Gördülő” tánccsoport szinte mindenféle stílusú táncot képes eljátszani repertoárja során, kezdve a tangótól egészen a rock and roll-ig. Tolókoszhoz kötöttek, mégis ennyire színes és széles a skálája a táncjátékuknak. Vajon hogyan lehetséges ez? Nos, én is személy szerint erre voltam kíváncsi, és tulajdonképpen ez a kíváncsiság motivált abban, hogy részt vegyek a „Gördülő” tánccsoport fellépésén, amelyet 2006. május 12-én, a Marosvásárhelyi Kultúrpalota nagytermében tartottak, a Marosmegyei Mozgássérültek Egyesületének meghívására. Az előadás eme időpontjáig csak úgymond hírből hallottam arról, hogy a csoport tánca mennyire sokszínű, mennyire természetes, és mennyire művészi. De most az előadás során alkalmam volt megtapasztalni a valóságot. És mondhatom, hogy kíváncsiságom nem maradt jutalom nélkül. Annál inkább, amit ez a csoport nyújtott nekünk, mint közönségnek, az elvárásom felüli volt.

Nem győztem bámulni, csodálni azt az akaraterőt, energiát, odaadást, életkedvet, és lelkesedést, ami ebből a csoportból és a

„Gördülő” – este numele unei echipe de dansuri care s-a înființat acum șapte ani la Budapesta. Dar este renumită nu pentru că are un trecut de șapte ani, ci pentru că toți membri ei sunt legați de scaunul cu roțile. În ciuda faptului că toți membri grupului sunt handicapați fizic, adică cu deficiență locomotorie, echipa de dansuri „Gördülő” poate prezenta în repertoriul său aproape toate stilurile de dans începând de la tango până la rock and roll.

Sunt legați de scaunul cu roțile, totuși aria dansurilor lor este foarte variată și vastă. Oare cum este posibil acest lucru? Eu personal am fost foarte curioasă, și această curiozitate m-a îndemnat să iau parte la spectacolul echipei de dansuri „Gördülő” care a avut loc în sala mare a Palatului Culturii în data de 12 mai 2006, la invitația Asociației Handicapaților Locomotor din jud. Mureș. Până la momentul spectacolului am știut doar din auzite cât de variat, de natural și de artistic este dansul acestei echipe. Dar acum, la spectacol am avut ocazia să constat realitatea. Și pot spune că curiozitatea mea n-a rămas fără răsplată. Dimpotrivă, ceea ce ne-a oferit nouă, publicului această echipă, a depășit orice așteptare.

Nu am putut admira îndestul acea putere de voință, energia, devotamentul, pofta de viață și entuziasmul care radia din echipă și din spiritul echipei.

Este uimitoare acea voință de a acționa, acea capacitate

csoport előadásából sugárzott! Megdöbbenő az a tenni akarás, az a művészi adottság, ami fénylik, árad a csoport tagjaiból.

Az előadás alatt sok gondolat siklott végig az elmémen, többek között az, hogy mi, mozgássérültek mivel vagyunk másabbak, alacsonyabbak, értéktelenebbek az egészséges embertársainknál? Miért kell nekünk, ebben a XXI-ik századi, felvilágosult, modern emberi társadalomban folyton azt tapasztalni, hogy hátrányos helyzetben levőkként vagyunk nézve, kezelve? Csak azért, mert fizikailag korlátozottak vagyunk? Lényegében más, racionálisabb, ésszerűbb magyarázatot nem találok a jelenségre, mivel ami a képességet, kvalitást és tehetséget illeti, a mozgássérült is pont úgy meg tud felelni, mint egy egészséges ember. Ezen állításomnak igazságát a „Gördülő” táncscsoport munkája is bizonyítja!

Még egy gondolat, ami akkor megfogalmazódott bennem, és amit egyúttal fontosnak is tartok leírni, az a mozgássérült sorstársaimhoz szólna. Kedves sorstársaim, úgy érzem, mindannyiunknak van mit tanulnunk a „Gördülő” táncscsoport tagjaitól! Véleményem szerint érdemes egy pillanatra elgondolkodnunk azon, hogy ők mennyire el tudták fogadni önmagukat, korlátaikat, nehézségeiket, egyszóval a helyzetüket, amiben benne találtnak. Igen, ők sikeresnek, nyertesnek vallhatják magukat testi korlátaikkal szemben! Miért?

Mert ők nem a hátrányosságaikra, hanem az ERŐSSÉGEIKRE koncentrálnak, és azon igyekeznek, hogy életük és adottságaik legjavát ki is használják. Tűnődünk el az alábbi kérdéseken: Vajon meg tudott volna valaha születni ez az értékes táncscsoport, ha mindenik tag csak azon siránkozott volna, hogy ő mozgássérült, és ő nem rendelkezik sokat érő képessége(kke)l? Vajon akkor is ilyen életerővel bírának, ha beskatulyáznák magukat, és csak a korlátaikkal lennének elfoglalva?

Drága sorstársaim, nehézségek, gátak, problémák, amik nap, mint nap terhet jelentenek számunkra, MINDNYÁJUNKNAK vannak, de nem mindegy, hogy milyen szemszögből nézzük azokat! SOHA ne érezzük úgy, hogy mi értéktelenek, hasznavehetetlenek vagyunk, csak azért, mert mozgássérültek vagyunk. Mindig ez legyen az utolsó, amire gondolunk. Ellenkezőleg, szüntelenül azt tartuk szem előtt, hogy vannak kincset érő adottságaink, amik csak arra várnak, hogy „kiássuk” és használjuk is őket!

A „Gördülő” táncscsoport előadása is ezt akarta nekünk megtanítani! Köszönjük nekik, hogy vendégeink lehettek, és hogy tanulhattunk tőlük!

Tőkés Gizella

Együtt Szentkirályon / Împeună la Sâncraiu de Mureș

április 30 aprilie

artistică care strălucește, este emanată de membri echipei.

În timpul spectacolului prin mintea mea au peregrinat mai multe gânduri, printre altele și acela că noi, handicapați locomotori cu ce suntem mai diferiți, mai prejos, mai puțin valoroși decât semenii noștri sănătoși. De ce trebuie să constatăm tot timpul că în societatea iluministă, modernă a secolului al XXI suntem priviți și tratați ca persoane dezavantajate (cu dezabilități). Doar pentru faptul că activitățile noastre fizice sunt limitate? În principiu, nu găsesc altă explicație mai rațională pentru acest fenomen, deoarece în ceea ce privește aptitudinea, calitatea și capacitatea, handicapatul locomotor poate face față ca un om sănătos. Veridicitatea acestei afirmații este demonstrată și de munca echipei de dansuri „Gördülő”.

Încă un gând care s-a conturat atunci în mintea mea și pe care-l consider totodată important de reținut este adresat semenilor mei handicapați locomotori:

Dragii mei semeni, simt că, cu toții avem ce învăța de la membri echipei de dansuri „Gördülő”. După părerea mea merită să medităm un moment asupra faptului că ei au fost în stare să se accepte, să-și accepte limitele, greutățile, cu un cuvânt: situația în care se află. Da, ei se pot declara reușiți, câștigători asupra limitelor trupesti! De ce?

Pentru că ei s-au concentrat nu asupra deficiențelor ci asupra CALITĂȚILOR și s-au străduit să exploateze ce-i mai bun din viața și din aptitudinile lor. Să medităm puțin asupra următoarelor întrebări:

Oare s-ar fi putut naște această echipă de dansuri valoroasă dacă fiecare membru al ei s-ar fi plâns că e handicapat locomotor și nu are capacități care valorează mult? Oare și atunci ar avea aceeași forță vitală dacă ar fi preocupati numai de barierele lor?

Dragii mei semeni, cu toții avem greutăți, baraje de învins, probleme care reprezintă zi de zi povară, pentru noi, dar nu e totuna din ce unghi le vedem! NICIODATĂ să nu simțim că suntem fără valoare, fără de folos doar pentru că suntem handicapați locomotori. Totdeauna acesta să fie ultimul lucru la care să ne gândim. Dimpotrivă, să fim totdeauna convingiți că avem aptitudini valoroase care așteaptă să fie „dezgropate” și valorificate.

Acest lucru a vrut să ne învețe și spectacolul echipei de dansuri „Gördülő”. Le mulțumim că ne-au fost oaspeți și că am putut învăța de la ei!

*Tőkés Gizella
Traducere Réti Ilona*

Figyelemkeltő Napok / Zilele Impact

Velünk, és nem nekünk! / Cu noi, nu pentru noi!

Szervezők / Organizatori

Asociația Caritas Greco-Catolică Blaj tel. 0265-257997, Asociația Handicapaților Locomotori tel. 0265-250871, Asociația HIFA România tel. 0265-247679, Asociația Nevăzătorilor Târgu-Mureș tel. 0265-262621, Asociația Surzilor Târgu-Mureș tel. 0265-268708, Fundația Alpha Transilvană tel. 0265-257057, Fundația Măini Dibace tel. 0265-260501, Fundația Maria

Június 6–9 közötti napok nagyon különlegesek voltak számomra. Hogy miért? Ezt fogom elmesélni részletesen a

következő sorokban, remélve, hogy a kedves olvasó is kifejtí a saját véleményét a témával kapcsolatosan (akkor is, ha csak gondolatban teszi).

Nos, akkor belevágok a tények közepébe, és elkezdem beszámolómat, amely így hangzik:

2006. június 6-9 közötti napokban részt vettem (életemben először!) a Figyelemkeltő napokon, s hogy őszinte legyek, nem gondoltam, hogy ennyire jól fog telni. Az első napon a felvonulás volt Marosvásárhely Főterén, de éreztem, hogy ez még csak a kezdet, a többi nap még jobban fog telni. És így is volt. A második nap délelőttjét a Weekend komplexumban töltöttük. Itt különböző sport próbákon lehetett részt venni. Egészségesek és fogyatékosok mérhették fel erőiket együtt egy csapatban, és persze, a szórakozás sem maradt el. Számomra ez a nap gyönyörű volt, mert alkalmat kaptam arra, hogy még több új barátot szerezzek magamnak, új dolgokat próbáljak ki és ismerjek meg.

A harmadik nap volt szerintem a legjobb, mert olyan tapasztalatokra tettem szert, amelyekről eddig még fogalmam sem volt. Ezen a napon kérdőíveket töltöttem ki a járőkelőkkel, hogy kinyilvánítsák véleményüket a témával kapcsolatban. De a legfontosabb a tapasztalatcsere volt, mely abból állt, hogy a járőkelő egészséges emberek megtapasztalják milyen fogyatékosnak lenni. Kipróbáltam a Braille írást (a vakok írása), toloszékben ültem, megtanultam azt is használni, s bevallom, nem volt annyira könnyű, mint amennyire látszik. A járőkelők nem tudhatták, hogy nem vagyok mozgássérült, és azt vettem észre, hogy egyesek sajnálattal, mások közömbösen néztek rám. Ez nagyon zavaró és idegesítő volt számomra.

Így telt el nagyjából ez a pár nap, mely számomra sokat jelentett, mert megtanultam, hogy a fogyatékosokkal nem úgy kell bánni, mintha földönkívüliek lennének, vagy sajnálattal, megvetéssel nézni rájuk, hiszen ők is ugyanúgy érznek, gondolkodnak, barátkoznak, mint akármilyen más, egészséges ember. Nem mások, hanem csak különleges elbánást igényelnek.

Roska Kinga

Zilele dintre 6-9 iunie au fost foarte speciale pentru mine. De ce? Vă voi relata în următoarele rânduri, sperând că și amabilul cititor își va spune părerea în legătură cu tema (chiar dacă numai în gând).

Așa că încep relatarea mea, între 6–9 iunie 2006 am luat parte la zilele Impact (pentru prima dată în viața mea!) și ca să fii sincer, nu m-am gândit că o să iasă atât de bine. În prima zi a fost doar marșul în centrul orașului Tg-Mureș, dar am simțit că acesta este doar începutul, și zilele următoare va trece și mai bine. Și așa a și fost. Dimineața următoare am fost la complexul Weekend, unde am participat la diferite probe sportive. Persoanele cu și fără dizabilități puteau să-și efectueze programe sportive împreună măsurându-și forțele, și desigur nici distracția n-a lipsit.

Pentru mine această zi a fost foarte frumoasă deoarece am avut ocazia de a lega noi prietenii, de a cunoaște și încerca lucruri noi.

Ziua a treia a fost pentru mine cea mai bună, pentru că am avut experiențe pe care înainte nici nu le-am știut că există. În această zi am completat chestionare cu trecătorii, pentru ca și ei să se spună părerile în legătură cu tema respectivă. Dar cel mai important a fost schimbul de experiențe, prin care simpli trecători au aflat ce înseamnă a fi persoană cu dizabilitate. Eu am încercat scrisul Braille (scrisul nevăzătorilor), am stat într-un scaun cu roțile, am învățat să-l folosesc, și mărturisesc că n-a fost așa de simplu cum părea. Trecătorii nu puteau să știe că eu nu sunt persoană cu dizabilitate, și am realizat că unii mă privesc cu milă, alții cu indiferență. A fost foarte jenant și enervant pentru mine.

Așa au trecut în mare parte aceste zile, care au însemnat mult pentru mine, deoarece am învățat să nu tratăm oamenii cu dizabilitate ca și cum ar fi niște extraterestri sau să-i privim cu milă sau cu dispreț, deoarece și ei gândesc, simt și se-mprietenesc în același mod ca și oamenii fără dizabilități. Ei nu sunt altfel, doar cu nevoi speciale.

Roska Kinga

Felmérés

Chestionar de evaluare

Június 8-án 180 járókelővel végzett felmérés eredménye, a sérült személyekről!

1. Szívesen barátkozna-e sérült emberrel?

- a. egyáltalán nem
- b. valamennyire
- c. igenis-nemis
- d. ha úgy adódik a helyzet, igen
- e. szívesen barátkoznék

2. Ha Ön gyárigazgató lenne, alkalmazna-e több jelölt közül egy sérült személyt, ha az megfelelne a munkaköri követelményeknek?

- a. nem
- b. ha nem lenne más
- c. talán
- d. ha jobb, mint a többi
- e. alkalmaznék

3. Elképzelhetőnek tartja, hogy Ön házasságot kössön egy sérült személlyel?

- a. kizárt
- b. ha én is az lennék
- c. talán igen, talán nem
- d. valószínűleg igen
- e. igen

4. Ha a testvére sérült lenne, elvinné-e őt egy baráti körben megszervezett ünnepélyre?

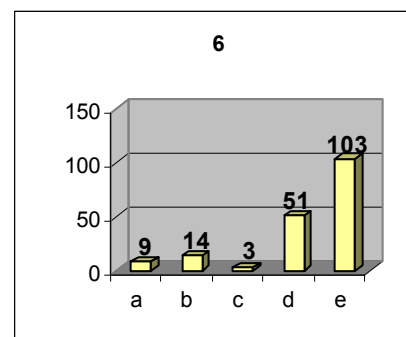
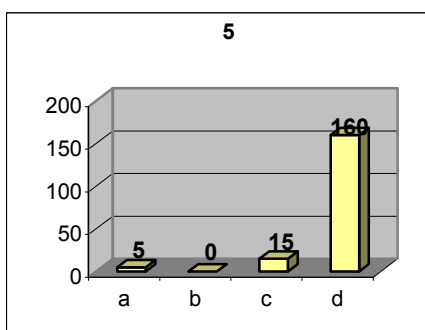
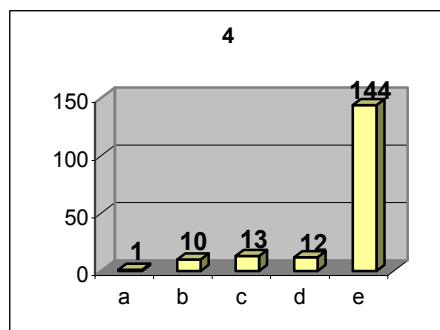
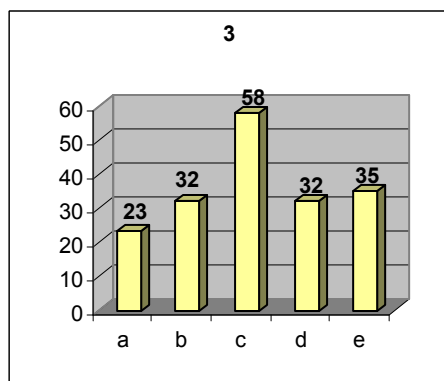
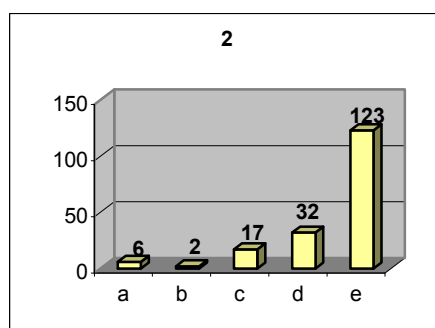
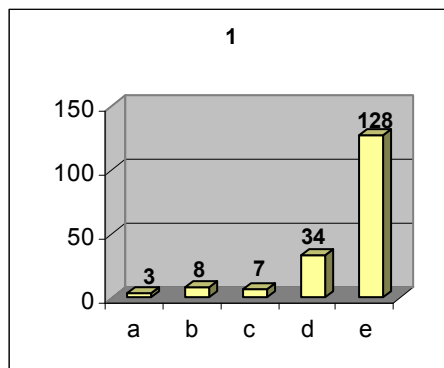
- a. soha
- b. néha
- c. ha van közös ismerős ott
- d. szinte mindig
- e. szívesen elvinném

5. Tegyük fel, Ön orvos. Két ember balesete szenved, az egyik sérült, míg a másik nem. De a helyzet csak egy ember életének a megmentését engedi, Ön ki életét mentené?

- a. minden esetben nem a sérültet
- b. a sérültet csak akkor, ha fizet
- c. amelyiken könnyebb segíteni
- e. egyforma esélyt biztosítanék mindkettőnek

6. Élhet-e egy sérült ember ugyanolyan boldog életet, mint egy másik ember?

- a. egyáltalán nem
- b. nagyon ritkán
- c. ha gazdag családban születik
- d. sérüléstől függően
- e. teljes egészében

◆◆◆

Köszönjük mindazoknak, akik munkájukkal önkéntesen besegítettek!

Mulțumim celor care cu munca lor voluntară ne-au sprijinit!

A felmérési kérdőívet összeállította: Szecszán István Rodrigó, pszichológus

A felmérést végezték a Gheorghe Șincai Liceum diákjai a járókelőkkel

Marosvásárhely Főterén

A diagramokat készítette Tekse Csaba

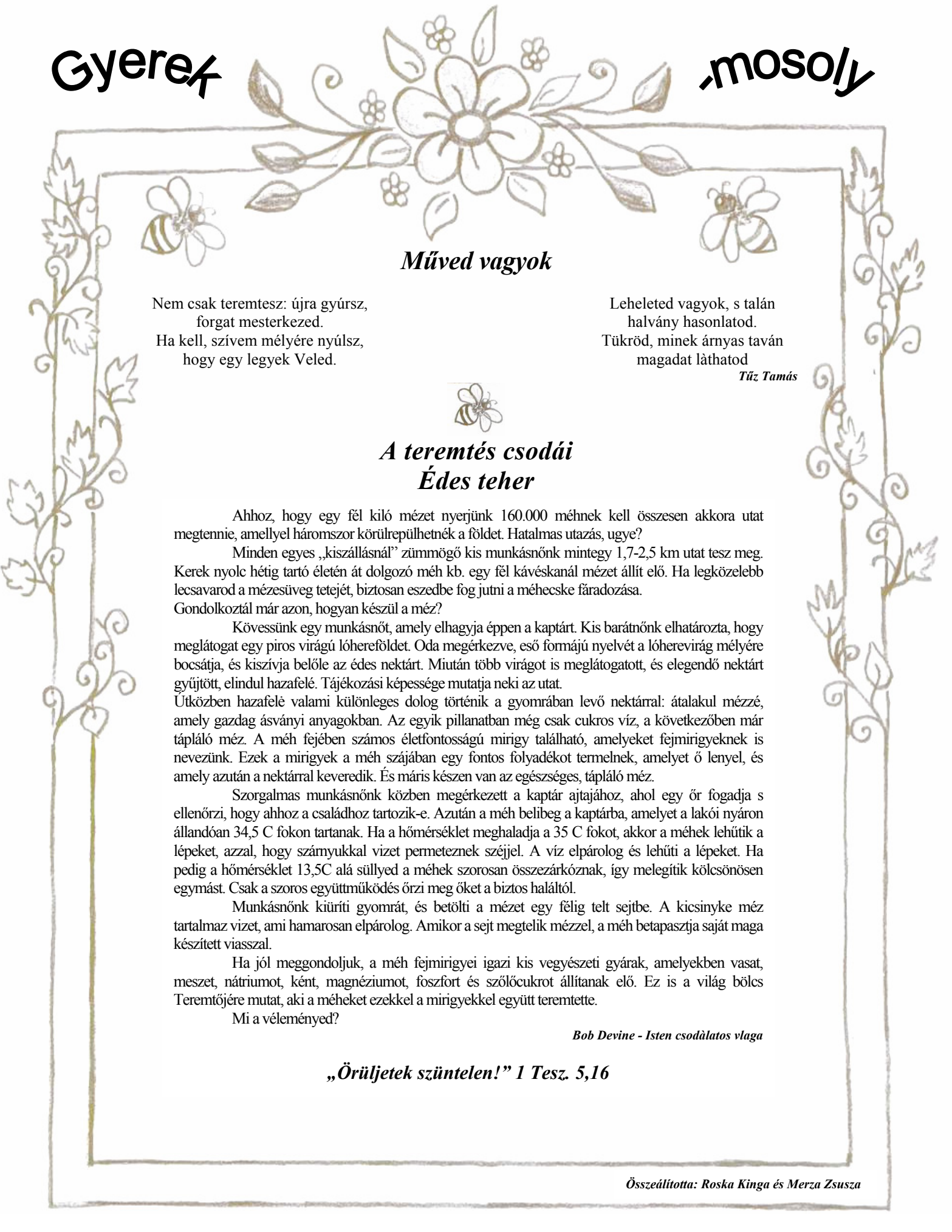
Chestionarul de evaluare a fost întocmit de: Szecszán István Rodrigó, psiholog

Evaluarea a fost efectuată de elevii liceului Gheorghe Șincai în Centrul orașului

Tg-Mureș

Diagramele: Tekse Csaba

◆◆◆◆◆

Műved vagyok

Nem csak teremtesz: újra gyúrsz,
forgat mesterkezed.

Ha kell, szívem mélyére nyúlsz,
hogy egy legyek Veled.

Leheleted vagyok, s talán
halvány hasonlatod.

Tükröd, minek árnyas taván
magadat láthatod

Tűz Tamás

A teremtés csodái Édes teher

Ahhoz, hogy egy fél kiló mézet nyerjünk 160.000 méhnek kell összesen akkora utat megtennie, amellyel háromszor körülrepülhetnék a földet. Hatalmas utazás, ugye?

Minden egyes „kiszállásnál” zümögő kis munkásnőnk mintegy 1,7-2,5 km utat tesz meg. Kerek nyolc hétig tartó életén át dolgozó méh kb. egy fél kávéskanál mézet állít elő. Ha legközelebb lecsavarod a mézesüveg tetejét, biztosan eszedbe fog jutni a méhecske fáradozása. Gondolkoztál már azon, hogyan készül a méz?

Kövessünk egy munkásnőt, amely elhagyja éppen a kaptárt. Kis barátnőnk elhatározta, hogy meglátogat egy piros virágú lóhereföldet. Oda megérkezve, eső formájú nyelvét a lóherevirág mélyére bocsátja, és kiszívja belőle az édes nektárt. Miután több virágot is meglátogatott, és elegendő nektárt gyűjtött, elindul hazafelé. Tájékozási képessége mutatja neki az utat.

Útközben hazafelé valami különleges dolog történik a gyomrában levő nektárral: átalakul mézzé, amely gazdag ásványi anyagokban. Az egyik pillanatban még csak cukros víz, a következőben már tápláló méz. A méh fejében számos életfontosságú mirigy található, amelyeket fejmirigyeknek is nevezünk. Ezek a mirigyek a méh szájában egy fontos folyadékot termelnek, amelyet ő lenyel, és amely azután a nektárral keveredik. És máris készen van az egészséges, tápláló méz.

Szorgalmas munkásnőnk közben megérkezett a kaptár ajtajához, ahol egy őr fogadja s ellenőrzi, hogy ahhoz a családhoz tartozik-e. Azután a méh belibeg a kaptárba, amelyet a lakói nyáron állandóan 34,5 C fokon tartanak. Ha a hőmérséklet meghaladja a 35 C fokot, akkor a méhek lehűtik a lépeket, azzal, hogy szárnyukkal vizet permeteznek széjjel. A víz elpárolog és lehűti a lépeket. Ha pedig a hőmérséklet 13,5C alá süllyed a méhek szorosan összezárkóznak, így melegítik kölcsönösen egymást. Csak a szoros együttműködés őrzi meg őket a biztos haláltól.

Munkásnőnk kiüríti gyomrát, és betölti a mézet egy félig telt sejtbe. A kicsinyke méz tartalmaz vizet, ami hamarosan elpárolog. Amikor a sejt megtelik mézzel, a méh betapasztja saját maga készített viasszal.

Ha jól meggondoljuk, a méh fejmirigyei igazi kis vegyszeti gyárak, amelyekben vasat, meszet, nátriumot, kén, magnéziumot, foszfort és szőlőcukrot állítanak elő. Ez is a világ bölcs Teremtőjére mutat, aki a méheket ezekkel a mirigyekkel együtt teremtette.

Mi a véleményed?

Bob Devine - Isten csodálatos vlaga

„Örüljeteek szüntelen!” 1 Tesz. 5,16

Creația Ta sunt

Nu doar creezi: din nou mă formezi,
Mâna Ta măiastră mă-nvârte.
Adâncul inimii mele atingi,
Ca să fiu unul cu Tine.

Inspirația Ta sunt, poate
Și asemănarea Ta pală.
Oglinda Ta, în care poate
Chipul tău o să se vadă.

*Túz Tamás,
traducere Merza Zsuzsa*

Minunile creației Povară dulce

Ca să obținem o jumătate de kg de miere, 160.000 albine trebuie să parcurgă un drum atât de lung, cu care ar putea să facă de trei ori ocolul pământului. E un drum fantastic, nu-i așa?

La fiecare „ieșire” micile muncitoare bătăind fac un drum de 1,7-2,5 km. În viața ei de opt săptămâni, o albină muncitoare produce cu aproximație o jumătate de linguriță de miere. Data viitoare când desfăci capacul de la borcanul de miere desigur îți vei aminti oboselele albinței.

Te-ai gândit vreodată cum se produce mierea?

Să urmărim o muncitoare care tocmai părăsește stupul. Prietena noastră a hotărât să viziteze un lan cu flori roșii de lucernă. Ajunsă acolo, limba ei cu formă de tub o introduce în interiorul florii și extrage din ea nectarul dulce. După ce a vizitat mai multa flori și a strâns nectar suficient, pornește spre casă. Capacitatea ei de orientare îi arată drumul.

În drum spre casă în stomacul ei se întâmplă lucruri ciudate cu nectarul: se transformă în miere, care este bogată în substanțe minerale. Într-o clipă e doar apă cu zahăr, în clipa următoare e miere hrănitoare. În capul albinei sunt nenumărate ganglii vitale, pe care le numim ganglionii capului. Aceste ganglionii produc un lichid important, pe care ea o înghite și care apoi se amestecă cu nectarul. Și deja e gata mierea hrănitoare.

Între timp muncitoarea noastră harnică ajunge la poarta stupului, unde este primită de un paznic care verifică dacă aparține acelei familii. Apoi muncitoarea intră în stup, unde în timpul verii temperatura este 34,5 grade C. Dacă temperatura depășește 35 grade C, albinele o răcesc, împrăștiind cu aripile lor apă. Apa se evaporă și răcește fagurele. Dacă temperatura ajunge sub 13,5 grade C albinile se adună strâns și se încălzesc reciproc. Numai colaborarea lor strânsă le ferește de moartea sigură.

Muncitoarea își golește stomacul într-o celulă pe jumătate plină. Porțiunea mică de miere conține și apă care în scurt timp se evaporă. Când celula se umple cu miere, muncitoarea lipește celula cu ceară care este produsă special de ea.

Dacă ne gândim bine ganglionii albinei sunt niște fabrici chimice, în care sunt produse : fier, calciu, natriu, sulf, magneziu, fosfor și glucoză. Și asta arată înțelepciunea Creatorului, care a creat albinele cu aceste glande speciale.

Ce părere ai?

*Bob Devine – Lumea minunată a lui Dumnezeu
Traducere Merza Zsuzsa*

„Bucurați-vă întotdeauna!” 1 Tes. 5,16

TÁMOGATJÁK TEVÉKENYSÉGÜNKET 2006-BAN

CEI CARE NE SPRIJINĂ ÎN 2006

HIFA-AUSTRIA, MARKÓ BÉLA
RMDSZ elnök / președinte UDMR,
FUNDAȚIA COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY, FUNDAȚIA ILLYÉS
KÖZALAPÍTVÁNY, ICSSZM, BIG
IMPREST SRL, AMIC PROD SRL,
ZIMEX SRL (Marosszentgyörgy / Sâng.
de Mureș), MASTER DRUCK,
TORDAI IMPEX SRL, ALY MONY
COM SRL (Bolintineni / Bálintfalva),
SC ALLCOLORS SRL (Nyárádtő /
Ungheeni Mureș), SÁNTHA TIBOR
ügyvéd / avocat, ALFEUS ROMBAT
(Iuliu Maniu 40), SIKÓ ÉVA,
RÖMHOLMA SRL, MINI PRIX,
Marosvásárhely-i KERESZTELŐ SZT.
JÁNOS TEMPLOM / BISERICA
ROMANO-CATOLICĂ DIN CENTRU
Tg-Mureș, CASA DEUS PROVIDEBIT
HÁZ Marosvásárhely / Tg-Mureș,
TRANSPORT LOCAL SA, FOMCO
SRL (Marosszentgyörgy / Sâng. de
Mureș), FUNDAȚIA ALPHA
TRANSILVANA ALAPÍTVÁNY,
MOLDOVÁN CSABA, PÁSZTOR
FERENC, ERDŐS ELLA, ADIMAG
SRL, DÓCZI JÁNOS, TÖRÖK
MÁRTA, Marosvásárhelyi RÁDIÓ //
RADIO Tg-Mureș, POKORNYI
LÁSZLÓ, TIMCO SRL., MARKÓ
ENIKÓ, MAROSMEGYEI TANÁCS /
CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ

**Segíts, hogy segíthessünk! Ajută, ca
să putem ajuta!
KÖSZÖNJÜK! /
MULȚUMIM!**

TEVÉKENYSÉGEINK 2006-BAN

Szerveztünk és támogattunk

Szentkirály-i kirándulás sérült személyeknek, Havi két találkozó (vallásos program és kézimunka) a Keresztelő Szt. János Plébánián (Marosvásárhely központjában), Eszközök beszerzése sérült személyeknek, GYEK felkészítő tanfolyam részvételi díjának támogatása

Közös szervezetek más civil szervezetekkel

Figyelemfelkelő Napok - a sérült ember problematikájával kapcsolatos figyelemfelkelő akció

Résztvettünk

Nagybőjtői misszió a marosvásárhelyi Keresztelő Szt. János templomban, 2%-os kampányon a Civil Szervezetek vásárlán, Bedolgozók képzése (Pénzszervezési módszerek előadása, Workshop: EU alapok struktúrája, Műhely „Éves beszámoló, mint a szervezetek kommunikációs eszköze”), Svájci-i Fraternitás találkozó

ACTIVITĂȚI ÎN 2006

Am organizat și sprijinit

Excursie la Sâncraiu de Mureș pentru persoane cu dizabilități, 2 întâlniri lunare (religioase, lucruri manuale, rezolvarea problemelor administrative) Parohia Romano-catolică din centrul Tg-Mureșului, Procurarea și distribuirea diferitelor obiecte, Finanțare de participare la cursul de pregătire AMEC

Organizări în colaborare cu alte ONG-uri

Zilele Impact – sensibilizarea opiniei publice privind problematica persoanelor cu dizabilități

Am participat

Întrunire de pregătire pentru Sărbătorirea Paștelui la Biserica Romano-Catolică, din Centrul Tg-Mureșului, Târgul ONG campania pentru 2%, Instruire de personal (Sesiune de formare – „Strângere de fonduri și campanii de informare publică pentru ONG-uri”, Workshop: Fonduri Structurale ale UE, Atelierul „Raportul anual-instrument de comunicare al organizației”), Întâlnire Fraternitas din Elveția

TERVEK

Ismétlődő tervek: Gyerekek és fiatalok támogatása, Családok támogatása, Tanfolyamok sérült személyeknek, Tanfolyamok sérült személyek lelki, fizikai gondozásáról, Fraternitás (sérült és beteg személyek Testvérisége): tábor, havi találkozók, lelkinapok, kirándulások, ünnepek, Hifa-RO Info működés. **Új tervek:** Különböző egészségügyi eszközök beszerzése, Lelkitanácsadás, szociális munkák biztosítása. **Jövőbeli tervek:** HIFA-PARK létrehozása (mozgássérültek részére épített házcsoporthoz)

PROIECTE

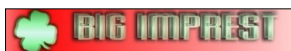
Proiecte regulate: Sprijinirea copiilor si tinerilor, Sprijinirea familiilor, Cursuri pentru persoane cu dizabilități, Cursuri despre viața și mediul persoanelor cu dizabilități, Fraternitas (Frăția persoanelor cu boli cronice și cu dizabilități): tabere, întâlniri lunare, zile spirituale, excursii, sărbători, Funcționarea Hifa-RO Info. **Proiecte noi:** Achiziționarea diferitelor produse igienico-sanitare, Îngrijire și consiliere primară. **Proiecte viitoare:** Înființarea PARCUL HIFA (centru-cămin cu grupuri de case pentru persoane cu dizabilități fizice)

Barátunk a marosvásárhelyi

Rádió! A kedves hallgatók rendszeresen, minden hónap utolsó szurdáján, a László Edit **Ősszhang** című műsorában 17 és 18 óra között hallhatnak sérült személyek életéről, problémáiról.

Prietenul nostru este Radio

Mureș! Ascultătorii au ocazia, ca în ultima zi de miercuri a fiecărei luni între orele 17-18, să asculte în limba maghiară emisia Ammonie, a lui László Edit, aspecte din viața și problemele persoanelor cu handicap

VERSENY

Válaszoljanak a következő kérdésre:

Mik a lagunák?

A helyes megfejtést küldjék el címünkre legkésőbb 2006. augusztus 25-ig.

Előző lapszámunk

kérdésének megfejtése:

Mikor kezdtek aszfaltot

használni az útépitéshez?

Még az időszámításunk előtti időszakban!

CONCURS

Răspundeți la întrebarea:

Ce sunt lagunele?

Trimiteți răspunsul corect la adresa noastră, până la data de 25 august 2006.

Răspunsul corect la

întrebarea din numărul

anterior:

Când a început construirea

drumurilor cu asfalt?

Încă din timpul dinaintea erei noastre

Köszönjük, hogy adója 2%-val támogatja munkánkat, és reméljük, hogy jövő évben is számíthatunk Önre!

2%

Vă mulțumim că ne sprijiniți cu 2% din impozit, și sperăm că și anul viitor putem conta pe dumneavoastră!

VÁSÁROLJON! Sérült és beteg személyek által készített képeslapokat!

CUMPARATI! Felicitări confecționate de persoane cu deficiență fizică și bolnavi!

**AMENNYIBEN TAGJA SZERETNE
LENNI EGYESÜLETÜNKNEK,
TÁMOGATNI SZERETNE
TERVEINKET, VAGY
ÚJSÁGUNKBAN SZERETNE ÍRNI,
JELENTKEZZEN!**

**DACÁ DORÍTI SÁ FTTI MEMBRU AL
ASOCIAȚIEI NOASTRE, SĂ NE
AJUTAȚI ÎN REALIZĂRILE
PROIECTELOR SAU SĂ PUBLICAȚI ÎN
ZIARUL NOSTRU, CONTACTAȚI-NE!**

HIFA-RO INFO

A Hifa-România Segítség Mindenkinél Egyesület negyedévi ingyenes hírlapja / Ziarul trimestrial gratuit al Asociației Hifa-România Ajutor pentru Toți **Főszek. / Redactor șef:** Simon Judit-Gy, **Főszekesztő helyettes / Vicedirector șef:** Kalló Márton

Szerkesztő/Redactea: az egyesületi tagok / membrii Asociației,

Címünk / Adresa noastră:

Hifa-România, Pandurilor 18/1 540554 Tg-Mureș

Tel: 0265-247679, 0744-529742

E-mail: hifa_ro@yahoo.com

Website: www.hifa.home.ro

Bankszámlaszám / Cont bancar:

BCR Tg-Mureș str. Gh. Doja 1-3, Hifa-România Ajutor pentru Toți, RO30RNCB0188034979810001/RON RO03RNCB0188034979810002/EUR RO46RNCB0188034979810004/USD

Kérjük, adományozza adója 2%-át! /

Vă rugăm, donați 2% din impozitul dumneavoastră!

Cod fiscal: 13226582

Nyomtatja / Tipărește: Master Druck

Tel: 0265-262359

KÉRJÜK, TÁMOGASSA!

földterület vásárlását, sérült személyek központjának létesítéséhez!!!

S.O.S. S.O.S. S.O.S.

VÁ RUGÁM SÁ

SPRIJINITI!

Cumpărarea unui teren folosit la construirea unui centru pentru persoane cu deficiente fizice!!!